

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · quart període · sèrie P · número 88

Ple del Parlament

Sessió 42, primera reunió, dimarts 13 de desembre de 2022

Vicepresidència primera en funcions de presidenta,
H. Sra. Alba Vergés i Bosch

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	5
Proposició de Llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern 202-00051/13	5
Decret Llei 13/2022, del 25 d'octubre, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 203-00031/13	15
Interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de funció pública 300-00258/13	28
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques en matèria de memòria històrica 300-00262/13	35

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 42.1

La sessió s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix la vicepresidenta primera en funcions de presidenta, acompanyada de vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general, el lletrat Antoni Bayona Rocamora i el lletrat Mario Núñez Martínez.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller de Territori, el conseller de Salut i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Projecte de Llei de la ciència de Catalunya (tram. 200-00002/13). Comissió de Recerca i Universitats. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 448, 12).
3. Proposició de Llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern (tram. 202-00051/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 425, 11).
4. Decret Llei 13/2022, del 25 d'octubre, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (tram. 203-00031/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret Llei (text presentat: BOPC 425, 13).
5. Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística que pateixen les persones cegues catalanoparlants amb els dispositius digitals (tram. 250-00844/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la proposta de resolució i de l'esmena presentada (text presentat: BOPC 425, 80).
6. Interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de funció pública (tram. 300-00258/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
7. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques en matèria de memòria històrica (tram. 300-00262/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre les infraestructures (tram. 300-00259/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre la política exterior (tram. 300-00256/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre l'auge de la judeofòbia a les institucions catalanes (tram. 300-00253/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques per l'envelliment actiu i digne (tram. 300-00255/13). Jessica González Herrera, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre l'harmonització de l'ingrés mínim vital i la renda garantida de ciutadania (tram. 300-00261/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre el garantiment dels drets polítics i civils davant la reforma prevista del tipus penal de desordres públics agreujats (tram. 300-00260/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre el programa Coeduca't (tram. 300-00254/13). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'ocupació (tram. 300-00257/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat laboral (tram. 302-00216/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Servei d'Educació de Catalunya (tram. 302-00217/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el grau de compliment de la Llei 16/2017, del canvi climàtic (tram. 302-00218/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre energia, biodiversitat i canvi climàtic (tram. 302-00224/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'accessibilitat al sistema públic de salut (tram. 302-00219/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de lluita contra la corrupció (tram. 302-00220/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els privilegis dels polítics separatistes (tram. 302-00221/13). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'abordatge de les violències sexuals (tram. 302-00222/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 302-00223/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bona tarda, diputats, diputades. Comencem la sessió.

Abans d'iniciar l'ordre del dia, els recordo que la llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del Ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran demà al matí a les nou, tal com figura al primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Aprofito per felicitar la diputada Mònica Lora Cisquer per la seva recent maternitat. I també m'agradaria donar la benvinguda als dos diputats que avui s'incorporen: el senyor Oriol Pallissó Balanyà i la senyora Montserrat Fornells i Solé.

També els comunico que, per la sessió plenària d'avui, cinc diputats han delegat el seu vot.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

D'acord amb el que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any hi ha un total de 1.982 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern

202-00051/13

Comencem, doncs, pel tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant del Ple de la proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres i administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern.

D'acord amb l'article 138.2 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar va sol·licitar la tramitació en lectura única davant del Ple d'aquesta iniciativa legislativa. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevat al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada. Com bé saben, aquest primer debat segueix les normes establertes per als debats a la totalitat. Els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts cadascun. En primer lloc, intervindrà el grup parlamentari proponent. Per tant, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Joaquim Paladella Curto.

Joaquim Paladella Curto

Moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, bona tarda a tots. El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presentem a la consideració del Ple aquesta proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020 per la seva tramitació en lectura única; una proposta de llei que pretén consolidar tres objectius vitals i transcendents, al nostre entendre, per a un territori que és qui més directament està afectat per la repercussió ambiental de l'activitat de producció, emmagatzematge i transformació d'energia elèctrica d'origen nuclear; una gent, la d'aquest territori, que sempre ha estat solidària amb la resta de Catalunya i que ara mereix una oportunitat de desenvolupar-se i per guanyar espais de vida, que durant molts anys se li han negat, provocant un desequilibri que és tan clar com evident.

Per un objectiu: no és just ni justificable que dels recursos que es generen al territori i que són conseqüència de la recaptació que es fa d'un impost ambiental basat en l'activitat que es produeix en aquesta zona se'n destini un vuitanta per cent lluny d'aquestes terres i la seva gent, i sols un vint per cent es pretengui destinar a aquest territori i als seus pobles, que, en definitiva, són qui més afectació ambiental han tingut, tenen i segurament tindran.

És per aquest motiu que la proposició de llei planteja l'afectació d'un cinquanta per cent de la recaptació d'aquest impost per invertir al territori. És molt més just i ha de servir per revertir la tendència que pateix una zona que, com he dit, és i ha estat solidària sempre amb la societat catalana i que necessita aquests recursos i mereix un millor tracte per part de la institució de la Generalitat. Estem parlant d'una previsió de recaptació de 120 milions d'euros anuals. D'aprovar-se la proposició, passarien a estar a disposició del fons per invertir a la zona 60 milions d'euros a l'any en comptes dels 24 milions d'euros que determina la normativa vigent. Com he dit, molt més just, es miri per on es miri.

Segon objectiu. En la normativa actual no es delimita la zona d'afectació d'aquests fons, per la qual cosa queda tot a expenses de la redacció del reglament. A l'entendre d'aquest grup parlamentari, cal introduir a la llei l'àmbit d'aplicació d'aquests fons. Voldria remarcar aquí que fins al dia d'avui no hi ha cap zona delimitada i ningú és propietari d'aquests recursos. Dic això perquè el que hem viscut aquestes darreres setmanes dona a entendre que algú ha promès, ha repartit i ha decidit qui hi entra i qui no. Això, al nostre entendre, fa absolutament necessari

que des d'aquest Parlament es delimiti clarament l'àmbit territorial, que s'ha d'iniciar de l'aplicació d'aquests fons. Cal fer-ho amb la finalitat que aquests 60 milions d'euros anuals es queden al territori i s'invertixen al territori en benefici de la gent i garantint que hi haurà projectes importants, suficients i determinants. Cal, llavors, i en conseqüència, delimitar la zona d'afectació i ser respectuosos amb les diferents àrees que determinen els plans de risc i d'afectació nuclear. Són aquests plans qui millor defineixen tècnicament l'àmbit d'aquest impacte ambiental, les zones conegudes com el Penta 1 i el Penta 2.

Cal també concretar les actuacions prioritàries: projectes de reindustrialització, transició energètica, àmbit agroalimentari, també agricultura, turisme, noves tecnologies, sector públic. No es tracta de treure els recursos de a qui se'ls hi han promès, ni es tracta de cap manera que els recursos marxïn a les ciutats en detriment dels pobles; del que es tracta és que tinguin més recursos i que siguin en benefici de la gent d'aquestes terres. És i ha estat sempre la finalitat i cal garantir-ho. I per això parlem amb els diferents grups i arribem a acords i, si cal –ja ho anunciem–, presentarem esmenes per blindar i garantir la bona aplicació de la normativa.

Tercer objectiu. És necessari que les inversions i els projectes s'impulsin i es decideixin des del territori; el paper dels alcaldes i dels representants de les institucions locals de la zona. Ningú –ningú– coneix més i millor que els alcaldes les necessitats, els condicionants, les mancances i fortaleces d'aquest territori. És per això que pensem que el paper dels alcaldes i dels ens locals a l'hora de decidir on, com i en què s'han d'invertir els recursos ha de ser determinant, amb l'única finalitat que els recursos s'utilitzin bé i que generin oportunitats de vida a una gent i a unes terres a les quals Catalunya els deu molt.

En definitiva, més recursos, més pobles, més gent beneficiada, més decisió al territori. És el que volem, és el nostre objectiu i el de la proposició de llei. I és per això que necessitem que es tramiti en lectura única, ja que les característiques de la proposició, amb una exposició de motius, un articulat únic i dos disposicions finals, ho fan possible. I la necessitat que s'aprovi al més aviat millor, per garantir que es pugui aplicar l'1 de gener del 2023, ho aconsella.

Cal dir que estem oberts a millorar el text, en la línia d'assegurar que els recursos vagin a qui més pateix l'afectació i on més ajuda a reequilibrar el territori. Aquí ens trobaran. En la línia d'escatimar recursos a la gent d'aquestes terres, els ben asseguro que no.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

A continuació, per posicionar-se, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies. Diputats, diputades, bona tarda. Abans de clarificar lo vot de Junts per Catalunya en aquesta opció, voldríem fer una mica d'història, perquè sembla que alguns tenen memòria selectiva.

L'origen del tema naix de la necessitat de dotar les àrees nuclears d'instruments per fer front al seu tancament i al necessari reequilibri territorial. El 1997, l'alcalde de Móra la Nova, el senyor Joan Sabanza, presenta una esmena via el Grup Parlamentari de CiU a la *ley del sector eléctrico* per la rebaixa del vint per cent en el preu dels quilovats destinats a consums no domèstics –industrials, comercials, agraris– en les zones compreses en un radi de vint quilòmetres al voltant de les centrals nuclears. No va prosperar.

El 2010 es va presentar una proposició no de llei al Congrés dels Diputats insistent en aquesta rebaixa anterior i defensada pel senyor Jordi Jané. El 2011 es constituïx la Mesa d'Alcaldes de l'Energia de Catalunya, la Made, integrada inicialment per nou alcaldes de l'eix Riba-roja, Ascó i Vandellòs. El 2014, el Govern de la Gene-

ralitat, amb el president Artur Mas i el conseller d'Economia Mas-Colell, va aprovar el projecte de llei de creació de l'impost de la producció termonuclear, d'energia elèctrica i d'altres. El Tribunal Constitucional el va declarar inconstitucional el 2016.

El 2014, el Grup Parlamentari de CiU presenta una proposta de resolució sobre la destinació de la recaptació de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica a un fons de reequilibri territorial, a instàncies de la Made, la Mesa d'Alcaldes de l'Energia.

El 2015, el Grup Parlamentari de CiU presenta una esmena a la llei de pressupostos, afegint una disposició addicional on es proposa que un deu per cent de la recaptació de l'impost nuclear es destinarà a un fons del foment del reequilibri de les zones afectades.

El 2017, el Departament d'Economia i Hisenda, liderat per l'Oriol Junqueras, es va inventar una nova denominació per a l'impost nuclear a través de la Llei 5/2017. El Tribunal Constitucional el va declarar inconstitucional un altre cop el 2019, i va obligar la Generalitat a retornar els diners.

El 2020 s'aprova la Llei 5/2020, amb el president Quim Torra al capdavant i el Pere Aragonès de conseller d'Economia. Aquest cop, l'impost té un precedent en l'impost de la Comunitat Autònoma d'Extremadura, que grava la incidència, l'alteració o el risc de deteriorament que ocasiona sobre el medi ambient la realització de les activitats que hi queden subjectes, com ara la producció, l'emmagatzematge, la transformació de l'energia elèctrica i també el seu transport.

El desembre del 21, els actuals consellers d'Empresa i d'Acció Climàtica anuncien la creació del fons nuclear, dotat amb 24 milions d'euros, a través del projecte de llei de mesures fiscals del 2022, que va presentar i defensar en aquest Parlament el conseller d'Economia, el senyor Jaume Giró.

Amb tota aquesta informació queda evidenciat que Esquerra no pot atribuir-se el mèrit en aquest tema, ja que ni en l'origen, ni en la seva filosofia, ni en la seva gestació, n'ha estat protagonista. És a partir de les iniciatives del Grup de Convergència i Unió, l'any 2014, i de la Made, la mesa d'alcaldes, que es comença a parlar sobre aquest tema.

Dit això, des de Junts per Catalunya lamentem que s'hagi manipulat i inclús mentit sobre aquest tràmit parlamentari que anem a votar avui aquí. El Grup d'Esquerra ha intentat aturar aquesta votació de totes les maneres possibles, inclús amb el filibusterisme parlamentari que alguns ens hi tenien acostumats. La petició del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries ha estat un dels últims intents per aturar-ho.

Junts per Catalunya volem més governança? Sí. Junts per Catalunya volem més diners al fons per revertir al territori? Sí. Com ho volem? Doncs, tenim un model propi; un model propi que negociarem i presentarem esmenant el text dels socialistes, perquè el sistema parlamentari funciona així, encara que alguns es pensin que amb trenta-tres diputats de cent trenta-cinc estan legitimats per imposar i demanar l'adhesió a les seves idees, quan ni tan sols el seu Govern disposa de la confiança dels grups parlamentaris d'aquesta cambra que el van investir.

Tenim un model propi que pactarem i consensuarem per tenir el màxim suport a la cambra i poder presentar unes esmenes beneficioses per al territori. Les Terres de l'Ebre i el Camp de Tarragona, les poblacions més petites d'aquests llocs, necessiten una administració que estigui al seu costat i no que jugui a la contra.

Votar en contra de les propostes que proposarem Junts per Catalunya serà votar en contra del territori, votar en contra de la seua gent, votar en contra del seu progrés i votar en contra dels representants socials i econòmics de l'Ebre i del Camp de Tarragona.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, vicepresidenta. En España, el fanatismo climático genera un incremento desproporcionado de impuestos sobre familias y empresas. Aunque parezca imposible, tenemos setenta y seis impuestos propios gestionados por las comunidades autonómicas.

Cataluña es la región que más impuestos propios tiene, quince en total. Y menos mal que el Tribunal Constitucional tumbó cuatro. Alguno de los tributos son el canon del agua, el de depósito de residuos municipales, el de residuos de construcción. Y también impuestos como el de emisión de óxido de nitrógeno a la atmósfera producida por la aviación comercial, sobre la emisión de gases y partículas a la atmósfera producida por la industria, sobre emisiones y dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica, etcétera.

Después de esta carga impositiva, la pregunta sería: ¿cuál es el destino de estos impuestos? La respuesta debería ser que somos la primera región en el bienestar de nuestros ciudadanos. Pero topamos con la realidad: somos la región que presta los peores servicios públicos y la que tiene mayor corrupción. Esta afirmación viene de la mano de la Comisión Europea, en el informe realizado por la Universidad de Göttingen del año 2017 y también en el de 2021.

Con este panorama impositivo, viene el PSC con la propuesta de modificar el artículo 8 de la Ley 5/20 con tres objetivos: aumentar el porcentaje de afectación de los ingresos relacionados con las actividades de producción, almacenamiento y transformación de energía eléctrica de origen nuclear al cincuenta por ciento; delimitar los territorios afectados negativamente por la energía nuclear, y crear el órgano de gobierno para gestionar el fondo de transición nuclear. Con esta iniciativa, los fanáticos climáticos no buscan el bienestar de los ciudadanos, todo lo contrario.

Se sanciona y se demoniza la energía nuclear, a pesar de que hay garantizado el suministro eléctrico a un precio predecible. Se pretende decidir qué comarcas sí y qué comarcas no se beneficiarán de la gestión del fondo y, como no tenemos suficientes chiringuitos, proponen otro. En el contexto que vivimos, la grave crisis energética y la incertidumbre socioeconómica a nivel nacional y global, esta iniciativa supone un nuevo ataque contra la energía nuclear, sin tener en cuenta los beneficios que aporta y el carácter esencial para nuestra región.

Su fanatismo climático les ciega y no les deja ver las ventajas de disponer de nucleares, cuando esta es una energía barata, sostenible, eficiente y limpia. Una energía siempre disponible y segura, una energía que suministra el cincuenta y dos por ciento de la energía que consumimos aquí en Cataluña. Como todos ustedes saben, el Parlamento Europeo nos dio la razón y decidió incluir el gas y las centrales nucleares clasificándolas como verdes y eso significa que se equiparán a las energías renovables. Señores diputados, es nuestra obligación desde este Parlamento autonómico promover las ayudas y subvenciones a la energía nuclear como a cualquier otra energía renovable y no cargarlas con impuestos y promover su cierre.

Por último, señores del PSC, ustedes, tanto aquí como en el gobierno de la nación, están muy acostumbrados a claudicar para mantenerse en el poder, traicionando y engañando a todos sus votantes y al resto de los españoles. Pero ante su actuación de querer perpetuarse en el poder solo queda el deber de la defensa de nuestra Constitución, de nuestra patria y tengan por seguro que, desde VOX, no descansaremos hasta conseguirlo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades... Saludem també la gent del territori de les Terres de l'Ebre i del Camp de Tarragona, que potser estan seguint aquest debat.

Nosaltres volem començar explicant el sentit de vot d'aquest punt concret, que és si estem d'acord o no amb la tramitació via lectura única. No hi estem d'acord. I no hi estem d'acord, perquè amb aquest tipus de tramitació el que s'impedeix és que hi hagi la possibilitat d'escoltar precisament la gent del territori: alcaldes, alcaldesses, entitats, que són precisament aquells beneficiaris d'aquesta modificació. Per tant, quin sentit té que donem suport a aquesta tramitació que només ens donarà quaranta-vuit hores per presentar esmenes als que estem aquí, si no permetem que participi en el debat la gent del territori.

De fet, ahir vam tenir una reunió en la qual diversos alcaldes i alcaldesses ens ho van traslladar. Ens van demanar: «Si us plau, no voteu a favor de la tramitació en lectura única i, a més a més, traslladeu això a altres grups parlamentaris», i així ho hem fet. Els hem enviat un correu electrònic traslladant-los també aquesta petició.

Més enllà d'això, nosaltres sí que estem d'acord amb modificar aquesta llei, però tenim la nostra pròpia proposta, que vostès també tenen, que els hem facilitat. És una proposta que no només conté els nostres criteris polítics, sinó que és una proposta tècnica desenvolupada i que diu: «Certament, el vint per cent és insuficient i és injust, però el cinquanta per cent també.» Per què, posats a esmenar, no anem a màxims? Nosaltres no ens volem conformar amb el mal menor; és cert, 60 milions són més que 24 milions, però 108 milions encara en són més. El territori no se'n pot beneficiar, de 108 milions?

Qui està en contra de que la gent de les Terres de l'Ebre i la gent del Camp de Tarragona? Que entren en aquest radi de trenta quilòmetres, que nosaltres també hi estem d'acord, perquè al final estem parlant del radi que contempla el Penta, que fins al moment compta d'un consens; vull dir, no ens consta que hi hagi un debat al respecte. Qui ens pot dir que aquesta gent no se'n beneficia molt més, de 108 milions d'euros que els arribin que no pas de 60 milions?

I, d'altra banda, nosaltres el que entenem és, home, si aquest impost a partir del qual aconseguim aquests recursos públics, el que grava és l'impacte d'aquestes activitats sobre el medi ambient, els projectes que es beneficiïn d'aquest fons, què han de fer? Doncs aconseguir revertir aquest dany al medi ambient.

I algú dirà: «És que això no aconsegueix dinamitzar el teixit social i econòmic d'aquests territoris.» No és cert, perquè estem parlant de preservació i gestió dels espais naturals. Estem parlant de potenciar el sector agrícola i ramader. Parlem de la gestió forestal i de la prevenció d'incendis –a l'estiu totes plorem perquè se'ns cremen els boscos–, parlem d'intentar energies renovables, però en espais ja alterats i de forma descentralitzada, lògicament; de mesures de mitigació i adaptació al canvi climàtic o fins i tot de desplegar l'agenda rural, que té molt bones accions però que no compta amb recursos econòmics per desplegar-les.

Nosaltres, a més a més, el que diem és que si es tracta de beneficiar la gent del territori, el que no pot ser és que aquests fons vagin a parar als de sempre. I qui són els de sempre? Les grans empreses, que poden presentar grans projectes, que diuen que tenen molta inversió i que creen molts llocs de treball, però que al final el que fan és generar precarietat, que ja ho coneixem. Hard Rock, per exemple. Per posar-ne un exemple, només. Nosaltres el que diem és que aquests fons han d'anar a parar als agents públics –per tant, alcaldes, alcaldesses, els seus ajuntaments, consells comarcals també–, que han d'anar a parar, evidentment, a entitats sense ànim

de lucre i que han d'anar a parar a petites i mitjanes empreses, no a grans empreses. I, per tant, al territori, petites i mitjanes empreses del territori. Això entenem que és el que crea realment riquesa.

Això entenem que és el que veritablement millora les condicions de vida, la qualitat de vida de la gent de les Terres de l'Ebre i del Camp de Tarragona. I, a més a més, nosaltres, amb la proposta que els hem facilitat, el que fem és ponderar dins d'aquest radi ample de trenta quilòmetres una ponderació en base a la proximitat a les zones on hi ha les nuclears, els territoris on hi ha les nuclears, però també tenint en compte la població que hi resideix i l'extensió d'aquests municipis que es veuen afectats. És una proposta viable. Em sap greu perquè hem vingut aquí a parlar del nostre llibre, sembla, però si obrim el meló, que entenem que s'ha d'obrir, fem-ho bé i aprofitem aquesta oportunitat realment per destinar els recursos que mereix el territori, un territori castigat per haver hagut de suportar l'impacte efectivament d'aquestes centrals nuclears, l'impacte sobre el medi ambient. I si volen fer projectes de tipus socioeconòmic, creïn un altre impost que vagi en aquesta direcció. Però no barregem peres amb pomes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat Jordi Jordan Farnós.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, vicepresidenta. Diputats i diputades, començo dient que la proposta que avui ens presenta el Partit Socialista, i que porta a aquest ple, sobre la modificació de l'impost nuclear és una proposta molt important per al sud de Catalunya. És molt important per a les Terres de l'Ebre, per al Priorat i per al Baix Camp perquè, com tots sabem, fa dècades que patim la concentració nuclear més gran del país i, per tant, en patim les conseqüències i també l'impacte ambiental que això significa. Unes nuclears que acabaran tancant amb els anys per la seua llarga vida, i per això hem de treballar perquè, amb aquest impost a les nuclears, estes terres que han patit i que han tingut o tenim aquestes instal·lacions han de poder fer una transició justa, una transició amb garanties durant els propers anys per poder crear oportunitats per al desenvolupament econòmic i també per a la recuperació ambiental en el present i futur.

I per què és tan important esta proposta que avui ens fa arribar el Partit Socialista, aquesta modificació? Perquè si s'acaba aprovant, en este territori acabarem percebent el cinquanta per cent de l'impost, que no és una xifra menor, perquè en aquests moments només se n'està percebent el vint per cent. I este és el debat més important que veiem des del nostre grup parlamentari. I ho és perquè fa temps, i en esta legislatura també, de manera concreta, molts grups polítics han presentat diverses iniciatives parlamentàries perquè això fos així, perquè tinguem este cinquanta per cent en lloc de només el vint per cent. Unes iniciatives parlamentàries que sempre han tocat amb el govern d'Esquerra Republicana i també amb Junts, quan en formava part, que fins fa molt poc ho han impedit.

Celebrem que això avui no sigui així, que avui la majoria de les formacions polítiques estiguin a favor del cinquanta per cent que sempre hem defensat i per això avui votarem a favor de la tramitació de la lectura única, perquè entenem que no podem perdre més el temps. I, per molt que diguin alguns, no s'ha volgut fer durant estos dos anys de legislatura i, per tant, no valen ara més excuses de que s'ha de fer d'una manera diferent i, per tant, tornar-ho a retardar. Alguns ara deien que hauria de ser del noranta per cent per als territoris afectats. Al nostre grup també nos agrada que fos així, però també pensem que hem de ser realistes. I si ara només tenim el vint per cent i tenim l'opció o l'oportunitat de passar al cinquanta per cent, pensem

que ja és un gran avanç, que és un pas, de fet, històric per a totes les inversions que poden arribar al sud de Catalunya en estos propers deu anys.

També, això sí, m'agradaria dir que durant estes últimes setmanes, quan ha hi hagut aquest debat al territori, han pogut escoltar moltes veus, de molta gent, i en aquest sentit pensem que el text és millorable en alguns aspectes, en alguns aspectes sobretot pel que fa a la governança i també sobre el radi d'afectació de a quins municipis o a quins territoris concrets pot tindre efecte aquest impost. I, per això, també avancem que nosaltres considerem que cal donar més protagonisme als ajuntaments i que cal també decidir bé este radi d'afectació perquè no es desvirtui l'impost i la seua afectació al territori.

Aquí, tornem a dir-ho, ho hem dit durant aquests últims dies, intentarem buscar un consens i intentarem buscar un acord amb el màxim de formacions polítiques possible, amb el tràmit de les esmenes, perquè realment puguem arribar a bon port i, per tant, que no passi com altres vegades ha passat malauradament en aquest territori.

Tanmateix, acabo dient que avui és una gran notícia que esta iniciativa presentada pel diputat Paladella pugui tirar endavant, perquè passem del vint al cinquanta per cent per a un territori que, com tots sabem, històricament ha estat maltractat quant a inversions, que necessitem instruments com el que en aquests moments estem debatent i molts altres més per poder desenvolupar-se, evidentment, des d'un punt de vista econòmic, però també des d'un punt de vista mediambiental i fent una transició amb garanties de futur quan aquestes nuclears deixin de funcionar. Moltes gràcies i, per tant, per això, el nostre vot serà favorable.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies. Diputats, diputades, bé, ens trobem davant una proposició de llei que s'ha anat també retardant per diferents interessos durant els últims mesos, almenys en les últimes setmanes, i avui tenim el debat; no s'ha pogut retardar més.

I crec que aquí hi han dues, diguéssim, dos subdebats dins d'aquest debat general que crec que són importants. Un és la forma per la qual es porta aquesta proposició de llei, que és per lectura única. Sobre això ens posicionem des de Ciutadans, i ho hem fet altres vegades amb altres proposicions de llei.

Creiem que el reglament, almenys per nosaltres, és molt clar. Crec que la naturalesa, tal com diu el reglament del projecte, ha de ser senzilla, no només el text, sinó també senzilla, i, per tant, en aquest cas, pel nostre parer i pel que ha generat al territori, i per la dificultat, moltes vegades, d'arribar a un acord de context, diguéssim, adequat, i perquè, segurament, per a altres lleis hem sabut trobar una tramitació més adequada, nosaltres no estem d'acord amb la tramitació per lectura única d'aquesta proposició de llei. Per tant, hi votarem en contra, per començar.

I que quedi clar que no es pot portar, a vegades, aquí un text on se'n modifiquen dos o tres línies, i es diu que sí, que es pot tramitar, i que té unes conseqüències mínimes, i, llavors, ser coherent, i, després, portar-ne un com aquest, que sí que té unes afectacions adequades o molt importants al territori, i també dins, diguéssim, de l'àmbit d'afectació d'aquest fons nuclear.

Sobre el fons. Nosaltres, evidentment, els canvis que es proposen en aquesta proposició de llei, algun d'ells, hi podem estar d'acord. Crec que l'ampliació del radi és adequat. És adequat, en aquest cas, el radi, doncs, d'afectació. Tot i que no és possiblement el més important de la llei, és adequat.

També ho és, evidentment, doncs, el creixement dels recursos per a la zona. Però quan un comença a parlar amb el territori, i hem fet, crec que tots, algunes reunions o, com a mínim, algunes trucades aquests últims dies, ens diuen, no?, què pensen

d'aquesta proposició de llei, que, en molts casos, sembla més una lluita partidista per veure qui arriba millor a les eleccions municipals de 2023 a tota l'àrea de Tarragona, que és, evidentment, el que hi ha darrere de tot això, sinó que el que ens acaben dient, tot i que no ho fan en públic, és que no volen que es tanquin les centrals nuclears, no ho volen.

Els alcaldes de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant no ho volen. L'alcalde no vol que es tanqui la central nuclear, i tampoc ho vol el d'Ascó. I quan un comença a preguntar al territori per què, comences a entendre molt bé per què és exactament i quines afectacions reals tenen. I un, després, es troba amb la segona conseqüència, i és que tenim uns fons, i aquí és on també ens hauríem de fer la pregunta, una sèrie de recursos que s'haurien d'utilitzar amb uns objectius de reindustrialització, amb uns objectius de revitalització, moltes vegades, o de trobar activitats alternatives a l'actual monocultiu –és cert– nuclear, però tampoc està treballant i tampoc estan pensats per a això.

Per tant, les finalitats d'aquesta proposició de llei de millorar recursos, segurament, doncs, podem estar-hi tots d'acord, però crec que, al final, a mitjà termini, no solucionarà la problemàtica que tenim al territori.

Els alcaldes, sobretot aquells alcaldes que reben bona part de recursos de tenir les centrals, no volen que es tanquin les dues centrals. Nosaltres diem, a més, que amb la llunyania que tenim dels objectius 2030 i de transició energètica, doncs, tampoc la podrem tancar en set-vuit anys, com diu la llei, o vuit-nou anys, com diu aquesta proposició de llei, no ho tancarem. Les nuclears no es podran tancar llavors, i, per tant, un es pregunta: quin és l'objectiu d'aquesta proposició de llei i d'aquesta pressa per aprovar-la ràpidament? I un mira el maig al calendari, veu unes eleccions municipals i diu: «D'acord.»

Això és tot. Molt bé. Doncs gràcies, presidenta, vicepresidenta, diputats.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Doncs per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. Desde el escaño, para fijar nuestra posición. Una posición que va sobre lo que va realmente el punto de hoy, que es posicionarnos sobre si procede la tramitación en lectura única de la iniciativa legislativa presentada por el Partido Socialista.

Y, a nuestro entender, a pesar de que formalmente se puedan cumplir con los requisitos del artículo 138 del Reglamento del Parlament de Catalunya, entendemos que las razones de urgencia no están justificadas. Y no están justificadas, básicamente, poniendo un poco la oreja en el territorio y escuchando a todos los alcaldes de la zona, los que ahora se benefician de ese fondo y los que se pueden beneficiar, si es que realmente el fondo se amplía.

Y, por lo tanto, no hay un consenso, y tramitar vía urgencia una iniciativa de estas características en la que, en estos momentos, no hay consenso en el territorio, creemos que no está justificado, y, por este motivo, en el día de hoy, votaremos en contra.

También es sencillo entender cuál será nuestro posicionamiento el jueves. Como bien ha indicado la diputada de Junts per Catalunya, el Tribunal Constitucional, por dos ocasiones, se pronunció en contra del impuesto a las nucleares, y se pronunció porque el Gobierno de España de entonces, con el Partido Popular en él, pues, lo recurrió. Por consiguiente, a pesar de que hoy no toca posicionarse sobre el fondo, creo que está clara cuál será también la postura del Partido Popular el próximo jueves.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. También tres consideraciones previas La energía nuclear es una energía limpia, segura, y no es prescindible ahora mismo. Cerrar las nucleares en Cataluña de aquí a siete años es una absoluta temeridad. Por lo tanto, el impuesto de sobreinstalaciones que inciden en el medio ambiente debería ser automáticamente derogado, ya que, al final, además, lo acabamos pagando todos los ciudadanos. El informe del Consejo de Garantías Estatutarias no deja la proposición bien, es decir, está cargada de ilegalidades, en fin, de un mal planteamiento legal, se tiene que corregir muy mucho, y, en cualquier caso, lo que lo que se vaya a someter a votación el próximo jueves, sobre todo, pido que se vote con escrupuloso respeto a la legalidad, al marco constitucional y estatutario.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra, té la paraula la diputada Maria Jesús Viña i Ariño.

Maria Jesús Viña i Ariño

Bona tarda, diputades, diputats, vicepresidenta Vergés. Els compromisos en la transició energètica i en un sistema de generació plenament verd fan previsible el tancament progressiu de les centrals nuclears. Un tancament i una transició que han de ser justos i que han de garantir que aquells territoris que han carregat amb los costos de les nuclears no es carreguen també sobre les seues espatlles los costos del seu tancament. I esta és la nostra obsessió i així ho portem treballant des de fa molts anys.

I vull aprofitar estos minuts que tinc aquí al faristol per fer una breu història de quin és l'origen –de quin és l'origen– d'este fons de transició nuclear, i de quin va ser l'objectiu per al que es va crear. Este Parlament va aprovar el primer impost i el primer fons de transició nuclear per preparar econòmicament estos territoris afectats el 2015, poc després que Alemanya decidís de cop tancar la majoria de les centrals nuclears després de l'accident del 2011 de Fukushima. Llavors es creava un fons nuclear amb una dotació de 6 milions d'euros anuals. El Govern de l'Estat hi va recórrer en contra i el Tribunal Constitucional el va tombar. Un exemple més de l'estratègia d'ofec econòmic del Partit Popular, que volia escanyar la Generalitat i evitar que generés els seus propis recursos econòmics. El 2017 ho intentem de nou amb el mateix resultat. Un exemple més també de com el Partit Socialista es va fer seua l'estratègia d'ofec que havia portat a terme el Partit Popular. Al final, el 2020 i amb la llei de mesures de 2021 es dota este fons amb un vint per cent de la recaptació de l'impost. En aquell moment s'incrementa de 6 milions a 24 milions. Per tant, multipliquen per quatre la quantitat inicial.

Durant estos set anys vam trobar a faltar el suport i el compromís dels partits polítics, que ara, un cop ja està la feina feta, venen a modificar-la. No van ser capços ni de retirar el recurs al Tribunal Constitucional que paralitzava l'impost a les nuclears, però sí que volen ara repartir-se al seu interès els recursos que genera. Els asseguro que no ha estat gens fàcil arribar fins aquí. Hem trobat també a faltar el compromís de l'Estat a l'hora de fer front a la seua responsabilitat davant de la problemàtica que suposarà per al territori el tancament de les nuclears, i no n'han fet res. Però, malgrat tot, hem arribat aquí després de molta feina. Una feina que ha estat feta amb un objectiu molt clar: generar uns recursos per a invertir en les zones afectades pel tancament de les nuclears, per a poder generar una discriminació positiva a aquells territoris que els permeti generar llocs de treball, perquè la gent pugui seguir vivint allí on viu ara, que no es perdin estos tres mil llocs de treball directes que depenen de les nuclears.

Si el que mos plantejaven era un increment de la dotació d'este fons, fins al cinquanta per cent, ho hauríem pogut negociar per la via pressupostària. Estan en con-

dicions de fer-ho. Podrien deixar-se de dilacions i d'inconcrecions, posar xifres damunt de la taula que ens permetin aprovar uns pressupostos al més aviat possible, que al cap i a la fi són una eina imprescindible també per al desplegament del fons de transició nuclear. Però això no és..., no diu només això la proposta que mos porten avui aquí a aprovació, parla de modificar el radi d'afectació i la governança, i això sí que té importància, i això no es pot fer sense tindre en compte el territori. Volen parlar-ne? En tot cas, obrim una ponència per a poder fer una llei que vingui treballada des del territori i en el territori. Fem audiències als alcaldes dels municipis afectats, als treballadors de les nuclears, als sindicats, als agents socials, als agents econòmics, a tothom, que permeti que totes i tots els afectats puguin exposar els seus punts de vista i les seues inquietuds. Que puguem sentir la seua veu en seu parlamentària i, en base a estos treballs, puguem negociar un model nou de governança del fons nuclear, si cal.

I és així com mos agrada treballar, amb consensos i amb treball comú. No han volgut fer-ho així. Avui votarem esta lectura única i si s'aprova en dues hores hauré de presentar esmenes i en vint i quatre hores des d'este Parlament hauré de votar una proposició de llei tramitada en lectura única, sense cap ponència, com fem habitualment des d'aquí. Què és lo que li demanem? Que pogueren parlar-ho en el territori. Si tira endavant avui la lectura única, modificarem una llei exprés sense escoltar el territori, això és lo que farem. Per a nosaltres este és un tema massa important per a no treballar-lo bé. Nosaltres votarem en contra d'esta tramitació per urgència extraordinària i continuarem treballant des del nostre grup per a garantir una transició justa al tancament nuclear, i, sobretot, treballada en i des del territori.

Moltes gràcies.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de la proposta de tramitació, directament i en lectura única, davant del Ple, de la Proposició de llei de modificació de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient amb relació al fons de transició nuclear i la creació de l'òrgan de govern.

S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius, en contra. Els recordo que el vot delegat del diputat Lluís Puig serà comptabilitzat en base al sentit de vot que indiqui la portaveu del seu grup parlamentari, en qui ha delegat el vot, i que ha entrat una nova delegació de vot, la qual també serà comptada manualment a través del vot del Grup de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

(Pausa llarga.)

Gràcies. I disculpeu. Torno a explicitar que s'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius, en contra.

Per tant, s'inicia la votació.

Amb 72 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció, vist el resultat de la votació, aquesta proposició de llei es tramitarà en lectura única davant del Ple. I, per a aquesta tramitació, la Mesa ha fixat un termini de dues hores per a la presentació tant de les esmenes a la totalitat com de les esmenes a l'articulat que finirà avui dimarts a les 18 hores de la tarda.

Decret llei 13/2022, del 25 d'octubre, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022

203-00031/13

Continuem amb el quart punt de l'ordre del dia... (*aplaudiments*), el quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i la votació sobre la validació del Decret llei 13/2022, del 25 d'octubre, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera d'Economia i Hisenda per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera, la senyora Natàlia Mas i Guix.

La consellera d'Economia i Hisenda (Natàlia Mas i Guix)

Moltes gràcies... (*Pausa.*) Moltes gràcies, presidenta. Diputats i diputades, molt bona tarda a tothom. Soc avui aquí per exposar els motius pels quals penso que cal validar el Decret llei 13/22, de 25 d'octubre, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos del Departament de Salut. Com saben, el Consell Executiu va aprovar fa poques setmanes aquest decret llei que preveu concedir un suplement de 376 milions d'euros a Salut, una mesura d'urgència per tal de fer front a les necessitats del nostre sistema sanitari.

Tots hem vist, tots hem viscut com la covid-19 ha suposat l'emergència de salut pública més important que hem viscut en més d'un segle. Va iniciar una crisi econòmica global amb repercussions a curt, a mitjà i a llarg termini en tota la societat; un xoc sense precedents que ha posat de manifest la necessitat d'enfortir la resiliència del sistema sanitari. Ens trobem amb la necessitat de protegir la salut de les persones, d'enfortir les bases dels sistemes de salut i també de reforçar les condicions dels professionals que hi treballen a primera línia. En aquest context, cal i caldrà impulsar una combinació d'actuacions de reforç pressupostari i, alhora, de revisió i avaluació de la base pressupostària i de noves mesures de gestió. La despesa sanitària ja avui dia suposa una gran part del pressupost de qualsevol economia avançada, amb un creixement d'aquesta despesa que ho fa més ràpidament que el PIB *per capita*, i això es tradueix inevitablement en que parts importants dels increments pressupostaris anuals s'han de destinar a despesa sanitària.

Entre totes les necessitats, aquest suplement de crèdit anirà, ha d'anar destinat a cobrir la compra de serveis sanitaris i de medicació hospitalària, així com les despeses necessàries en el pagament de farmàcia. Es tracta, per tant, d'un suplement de crèdit per tal que els proveïdors del sistema de salut i farmàcies puguin cobrar en temps i forma, una qüestió especialment rellevant també en el context d'incertesa econòmica que estem vivint. Fa uns anys vam observar els problemes que van ocasionar al conjunt del sistema de salut i a les farmàcies els endarreriments en els pagaments, uns endarreriments que poden afectar la planificació financera d'aquests proveïdors del sistema, acusant tensions de tresoreria. Així doncs, l'objectiu d'aquest decret llei és incrementar els recursos per al nostre sistema sanitari i garantir també l'estabilitat financera de part dels seus integrants. En aquest sentit, confio que ens posarem d'acord en la necessitat que aquesta cambra doni llum verda a la validació d'aquest decret llei, atesa la seva naturalesa i objectius.

És rellevant també precisar que es tracta d'un suplement de crèdit que es pot afrontar íntegrament amb els ingressos tributaris de la Generalitat per al 2022; uns ingressos tributaris que estan tenint un comportament més positiu respecte a les previsions fetes d'enguany i que proposem revertir en un dels principals pilars del nostre estat del benestar com és el sistema de salut. Recordem que el sistema de salut va patir fortes retallades entre els anys 2010 i 2013, derivades dels efectes de la crisi financera. Per contra, des del 2014 el pressupost de Salut a Catalunya no ha parat d'augmentar. Concretament, i sense tenir en compte la provisió dels fons extraordinaris covid, fins al 2022, el pressupost ha crescut un vint-i-nou per cent. Malgrat tot

aquest esforç, haver de realitzar un decret llei per ampliar el crèdit del Departament de Salut posa de manifest, una vegada més, l'infrafinançament crònic que pateix el sistema sanitari en el conjunt de l'Estat i com això impacta –també a Catalunya– com a efecte derivat d'un model de finançament esgotat, com bé sabeu, des del 2014.

Com apuntava fa un moment, la Generalitat porta anys fent un gran esforç per augmentar el pressupost de Salut, que aquest any 22 ha crescut vora de 1.500 milions d'euros. De fet, aquest pressupost incorporava una dotació extraordinària a l'espera d'un nou fons covid estatal que finalment no ha arribat i que també ens ha requerit, doncs, impulsar aquest decret llei. Així mateix, per al 23, el projecte de pressupostos que estem culminant preveu que Salut sigui el destinatari de més del trenta per cent de l'increment de la despesa total d'aquests comptes. Com deia, però, més enllà d'aquests esforços de la Generalitat, hi ha un problema d'insuficiència. De fet, el Comitè d'Experts en Salut ja advertia que cal una revisió del model de finançament autonòmic per disposar de 5.000 milions d'euros addicionals en salut.

Aquesta és una qüestió que cal posar sobre la taula, especialment en un moment on cada cop més veurem pressionada la despesa sanitària per l'increment de l'esperança de vida i el creixent preu de noves teràpies, així com la incorporació de nous fàrmacs a la cartera de provisió pública, i en un context on aquesta despesa s'ha vist fortament augmentada, com dèiem, per l'increment de l'activitat sanitària arran de la pandèmia. Per posar-hi unes xifres, cal tenir present que la despesa directa associada a la covid que ha hagut d'afrontar la Generalitat ha estat de 1.930 milions d'euros l'any 2020; de 1.615 milions d'euros l'any 21, i treballem amb la previsió que sigui de 849 milions d'euros aquest any 2022. Un increment de despesa molt elevat, directa i indirecta, que s'ha hagut d'afrontar per la via de fons extraordinaris de finançament addicional i d'augmentar el marge de dèficit.

De fet, segons l'Airef, un quaranta-cinc per cent de l'increment de despesa social de la covid passarà a ser estructural. Així doncs, es fa encara més urgent revisar el model de finançament vigent des del 2009 i que hauria d'haver estat objecte d'una nova revisió, com deia l'any 2014. Cal actuar, per tant, amb celeritat per donar resposta a les necessitats creixents del sistema sanitari, que és un dels nostres pilars bàsics de l'estat del benestar. I només així podrem garantir que els seus professionals disposin de les millors condicions per poder treballar i que el conjunt de la població pot rebre l'atenció que es mereix.

Des de la Generalitat, ja estem assumint l'augment de necessitats de despesa en multitud d'àmbits. Ho estem fent a través de tots els instruments i mecanismes que la llei preveu per redistribuir la despesa i generar marges addicionals. Però, en l'àmbit de salut, el que ens ocupa avui, amb aquest volum de despesa creixent –que mencionava ara fa un moment– no és possible trobar aquests marges. Per això, doncs, som avui aquí discutint aquest suplement de crèdit perquè, més de dos anys i mig després de la pandèmia, països d'arreu del món continuem patint el seu impacte. La covid continua cobrant-se vides, continuen molts patint els seus efectes a llarg termini, mentre els sistemes sanitaris treballen per recuperar-se de la interrupció massiva que va suposar.

És, per tant, doncs, cabdal millorar la resiliència als xocs del nostre sistema sanitari, el que consisteix no només en minimitzar el risc i evitar aquests xocs, sinó en reconèixer que se'n produiran de nous, i que caldrà estar el millor preparats possible.

Amb això, doncs, ja acabo i m'agradarà escoltar atentament els posicionaments dels diferents grups. I ho faré amb la predisposició d'atendre les seves demandes, d'encaixar les crítiques que puguin fer, que segur que seran constructives, però també amb la confiança que la validació d'aquest decret llei podrà tirar endavant i que podrem confirmar una dotació important de recursos addicionals –com dèiem– per al sistema de salut en un moment de grans necessitats com l'actual.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, consellera. A continuació, intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn serà d'un màxim de cinc minuts per a cada grup parlamentari, tal com es va acordar a la darrera Junta de Portaveus. Té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, la diputada Assumpta Escarp Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades..., consellera, una de les coses que ens va ensenyar la pandèmia és que sense salut no hi ha economia. I, per tant, és evident que hi haurem de donar resposta i haurem de donar resposta a aquesta despesa i, aquesta, a la necessitat de despesa sanitària. Miri, avui ens porten un decret que és un suplement de crèdit al Departament de Salut. Un decret –deixem-los-hi dir– en termes més polítics. El primer, després de la ruptura del Govern. Un decret que ha donat molta conversa i molt poc diàleg. Ha estat sorprenent. Un decret que va posar en evidència que el Govern estava en minoria, que l'oposició –sempre va bé que t'animin, home, senyor Albert, no es posi de cap manera. La veritat, a mi m'agrada. No. És un decret molt seriós –això és cert– que va posar en evidència que el Govern estava en minoria, però sobretot que mai la resta dels grups ho van utilitzar com un element de pressió contra els pressupostos. Mai. Era senzillament que ningú va pensar que calia explicar, negociar i buscar suports. Aquesta és una mica la percepció que vam tenir tots. Es va informar, es va dir i es va afirmar fins i tot públicament que si no s'aprovava hi haurien retallades, quan estem parlant de despesa ja realitzada. S'ha de dir que el Departament va mobilitzar fins i tot els proveïdors perquè donessin tocs d'atenció als grups parlamentaris.

Després de tot això, la conselleria va fer les reunions que calia per donar la informació i les explicacions adients. Vull agrair –perquè val la pena agrair-l'hi– a la directora econòmica del CatSalut les seves explicacions i la resposta a totes les preguntes que se li van formular. Per tant, tot és més senzill en aquesta vida. A vegades, parlant, la gent s'entén. Però el que ningú ens va respondre és com és possible –miri que ho hem demanat, eh?–, per què el Govern va avançar el rescat de la C-25 i va pagar Cedinsa més de 400 milions d'euros en lloc de dedicar aquests diners al Departament de Salut? Molt bé, doncs ningú ens ho ha explicat, nosaltres ho continuarem reclamant i, en tot cas, tenim davant ara aquest decret.

És evident que de nou hem de fer front a una despesa sanitària molt superior a la prevista en el pressupost aprovat. És veritat que hi ha més demanda d'activitat sanitària, un increment d'aquest cos. Però també és veritat que any rere any anem fent allò tan maco que en diem la despesa pendent desplaçada o despesa meritada, que realment són uns 2.000 o 2.000 més..., 2.000 milions més d'euros del que realment pressupostem i ja hem modificat. És a dir que tornem any rere any a caure en els mateixos errors.

Tornar a treure que –o posar-ho en el pacte amb els agents socials– que cal recuar la despesa extraordinària del fons covid, com va ser els anys 2020 i 2021, permeti'm que li digui és fer-se trampes al solitari, perquè mai l'any 2022 van formar part dels pressupostos generals de l'Estat uns fons covid. Vostè ha parlat de l'aportació que ha fet la Generalitat al fons covid. Jo li asseguro, jo estava en aquest ple i aprovàvem els decrets perquè la Generalitat disposés dels diners. Però, de tant en tant, també val la pena recordar que l'Estat, la Generalitat va rebre de l'Estat, l'any 2020, 3.165 milions d'euros. L'any 2021, 2.531 milions d'euros. I l'any 2022, que no n'ha rebut, hem rebut els 506 de l'IVA del 2017, que han anat íntegres a Salut. Tampoc ens en recordem mai, ni del fons Inveat ni d'altres coses. Jo hi estic d'acord, cal parlar del finançament de la sanitat, però posem-ho tot, perquè aquí jo dic les meves xifres, vostè diu les seves, però algun dia, si les sumem, igual hi podríem estar d'acord.

El que està clar és que el decret cobreix despeses necessàries en els centres concertats, entre altres coses, per a una part de la facturació, també en despesa de farmàcia. Però, en tot cas, el que sí que vull deixar clar és que estem parlant de despeses previsible que pensaven pagar amb fons covid que ja sabien d'antuvi que no arribarien. Per tant, em permet que li digui que és tot plegat un joc de despropòsits.

I només vull fer una referència, amb aquests segons que em queden, que és l'increment de la despesa farmacèutica, que realment està feta, l'hem de pagar. Però hi ha tota una justificació, que el principal motiu és la incorporació de nous col·lectius exempts de copagament, cosa en el que hem estat d'acord tots, ho hem estat tots quan ara al Congrés dels Diputats s'ha aixecat el copagament per a alguns dels col·lectius vulnerables. Però el que m'ha cridat més l'atenció és l'increment en la despesa d'antipsicòtics, perquè vol dir que ho estem fent molt malament. Estem fent molt malament una de les coses en què aquest plenari té un compromís especial, que és com abordem la salut mental, i no l'abordarem només amb antipsicòtics.

Per tant, jo, en tot cas, sí que els volia dir és que el decret posa en evidència algunes de les mancances del sistema, mancances que faran que els nostres professionals, si no hi posem remei, ens vagin a la vaga.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Titon Laïlla Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres, consellers... Ha arribat el dia de debatre i de portar a aquest Parlament, en aquest Ple, aquell decret que resulta que l'oposició ens havíem conjurat per no debatre, per bloquejar, un decret que injecta directament diners, doncs, al sector sanitari, aquell sector que aquí al Parlament sempre n'hem parlat i que sempre, de manera responsable, seriosa i amb credibilitat, i això –anotin-s'ho, el Govern–, doncs, sempre, des de Junts per Catalunya, se li ha donat resposta. Per tant, nosaltres, una vegada més, en aquest faristol parlarem de salut, parlarem del sector sanitari sempre des de la responsabilitat, la seriositat i també amb credibilitat, que no ens la reconeixen només en aquest Parlament, sinó també des del sector.

Per tant, debatrem, per fi, aquest decret llei que injecta aquests diners directament al sector, amb una despesa que ja està feta, no?, que va dirigida a tres grans blocs, als concerts sanitaris, que va dirigida a farmàcia, que va dirigida a prestacions ortoprotètiques. Despeses, algunes d'elles, que encara es deuen de manera directa o indirecta a l'efecte que va tenir la pandèmia covid a casa nostra i que encara, a dia d'avui, doncs, en veiem els seus efectes i que van dirigides a retenir recursos assistencials per donar resposta a aquest major i lògic augment de la pressió assistencial. També per ajudar, com a mínim, a minimitzar els impactes de l'augment de les llistes d'espera, que encara a dia d'avui segueixen pujant, i també, i sobretot, en àmbits que fins ara eren àmbits garantits, doncs que també tenen un impacte en aquest tema i per tant, és important donar compliment i sortida a aquesta injecció de diners que van, precisament, a cobrir aquesta despesa ja feta del sector de la salut.

Però, clar, si parlem de salut i de diners, no podem deixar de fer referència a aquest infrafinançament crònic al qual feia referència la consellera Mas, perquè és evident que si som la segona regió de l'Estat espanyol que paga impostos i després som la desena en rebre..., aquí hi ha alguna cosa que cal ajustar, més enllà d'actualitzar el sistema de pagament.

Però també si li sumem el cost de la vida, no?, en aquest decalatge resulta que passem a ser la catorzena comunitat autònoma, traient d'aquesta llista el País Basc i Navarra, que com saben, doncs no treuen pressupost de la caixa comuna. Per tant, podem dir que si tot això ho traduïm al sector salut, doncs necessitem apujar un punt i mig, com a mínim, en el PIB, per posar-nos amb una mitjana de normalitat de la

resta de països de l'OCDE quan fan referència a l'atenció de la salut si els mirem per població similar, per envelliment relatiu, etcètera. Per tant, estem parlant de molts diners que el sector sanitari, els experts van traduir amb un augment de 5.000 milions d'euros, que van dir que necessitàvem en aquests propers cinc anys i consolidar-los. Però no per posar-nos en una bona situació, no per posar-nos en una situació de normalitat, no per parlar de sostenibilitat del sistema, no per parlar de millorar el sistema, sinó per posar-nos en un punt que ha de ser –i crec jo que ha de ser– un punt d'inflexió per tornar a repensar el sistema, per fer-nos avançar.

Perquè el sector sanitari és un sector resilient, és un sector que ha demostrat una vegada més amb aquesta pandèmia, estar a l'alçada de tots els reptes que se li posen al davant, també d'aquells reptes que ens venen sobrevinguts com hem vist, l'exemple de la covid en aquests darrers anys, i, per tant, ens hem de permetre repensar el sistema per fer-lo més eficient i, per tant, poder avançar-nos als escenaris que vindran.

I parlo precisament del que regula aquest decret llei, que es parla de tarifes encara del 2021. Crec que s'actualitzaran al gener del 2023 les tarifes del 2022 i, per tant, té un important impacte en les finances, en l'estat financer de les entitats i, per tant, hem de treballar perquè aquest augment de costos estructurals, també, doncs, s'imputin ja a tarifes, i crec que aquesta és una de les responsabilitats que n'hem de treure de l'aprovació de la tramitació d'aquest decret.

Aquest decret que avui validem és un peça, acceptat per tots, i ho explicaven molt bé, que són uns costos que ja ens ajuden –i la manera de tramitar-los– a mantenir aquesta mala salut de ferro que té el nostre sistema. Però no podem oblidar que són diners gastats, com deia, sobretot la partida més gran de més de 250 milions d'euros per fer front a pagaments pendents de l'octubre del Siscat –deixant fora l'ICS, perquè ells poden fer despesa. Són diners necessaris, però que compleixen això, pagaments del 2021, i que en cap cas compensen..., perquè no és aquesta la seva funció, però sí que ajudaven claríssimament a cobrir la mancança del fons covid de 1.600 milions d'euros que hagués estat necessària aquest any 2022, perquè sembla, doncs, que la covid ha desaparegut, que no tenim encara llistes d'espera efectives, que no existeix covid persistent i que no portem una rèmor de despesa generada precisament per l'impacte de la covid. Precisament una reclamació que van fer, jo crec que podríem dir per terra, mar i aire, terra endins i mar enllà, el conseller Argimon i el conseller Giró, i que, per tant, també és l'origen d'aquest decret.

Per tant, tornant a l'inici, per acabar, aquest decret és un peça, que és just i necessari, però òbviament, no és suficient. Tot i així, òbviament, li donarem suport.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del grup parlamentari VOX, té la paraula el diputat Joan Garriga Domènech.

Joan Garriga Domènech

Gràcies, vicepresidenta. Bueno, en la exposición de motivos manifiestan que tras la aprobación de los presupuestos del año 2022 se han sucedido una serie de acontecimientos que han hecho aflorar nuevas necesidades de gasto con relación a la salud. Según el Govern, el aumento de la actividad sanitaria, el incremento de costes, la incorporación de nuevos colectivos en las recetas médicas y el gasto covid-19 porque se han reducido los fondos extraordinarios del Estado.

Por todo ello, quieren pedir créditos de hasta 376 millones de euros y que estos, dicen, se liquidarán con lo de siempre, con el dinero de los catalanes pagando sus impuestos.

Pero la realidad es otra. Y es que ustedes no han previsto bien..., y tiene un grave problema derivado del permanente y elevado volumen de gasto desplazado. El gasto no presupuestado aumenta cada año y se ven obligados a pasar las facturas al año siguiente. Y la pelota va ganando tamaño.

La Intervención General recoge un volumen del gasto diferido de hasta 2.600 millones de euros. (*L'orador mostra un full a la cambra.*) Aquí vemos la evolución, que es, evidentemente, una evolución negativa dominada por el gasto diferido del Servei Català de la Salut y del Institut Català de la Salut, en las que las partidas presupuestarias se quedan cortas. La Generalitat destina sobre el papel más de 10.000 millones de euros a sanidad, pero en los últimos años ni un solo ejercicio se ha cumplido lo que estaba previsto en la ley de presupuestos, y son incapaces de recuperar los recortes del antecesor de Junts, de Artur Mas. Según expertos, faltan 5.000 millones de euros en los presupuestos de sanidad para llegar a un nivel medio de los países de la OCDE, con un PIB y con un envejecimiento de población similar al de Cataluña.

Y también es la realidad que despilfarran mucho el dinero de los catalanes, que se podría destinar a temas básicos de los cuales tienen competencias: sanidad, educación, infraestructuras y, por supuesto, ayudas sociales. Hay muchas carencias en Salud que deberían cubrir los 48.000 millones de euros de la Generalitat. Listas de espera, 741.000 catalanes; se han incrementado un once por ciento. Infraestructuras sanitarias tales como hospitales en Vilanova i la Geltrú, Virgen de la Cinta en Tortosa, hospital en Tierras del Ebro, en Gerona, en Vallès Occidental. Por supuesto, también la atención primaria y ambulatorios; llevan retraso de construcción en sesenta nuevos ambulatorios en nuestra querida región. Situación de CAP y centros: se cerraron cuarenta y seis centros de salud. Necesitamos más centros en Segur de Calafell, en Gavà, en Rubí o en Tiana. Y, por supuesto, el déficit de médicos y de enfermeras; los CAP van cortos de personal. Este año catorce plazas no se han cubierto en medicina familiar, incluso en segunda vuelta, y de aquí a 2026 unos seis mil médicos se jubilarán. Eso es el veinte por ciento de la actual plantilla.

Como ven, hay carencias en Salud, y ustedes despilfarran en temas sectarios. Por poner algunos ejemplos, la *conselleria* de Acció Exterior, que representa 94 millones de euros de nuestro presupuesto..., se podrían contratar 2.200 médicos de atención primaria. Y con el Consorcio por la Normalització Lingüística, con lo que nos cuesta, unos 34 millones de euros, se podrían hacer doscientos trasplantes de riñón. O con la prescindible totalmente *agència tributària* catalana, que nos cuesta 200 millones, podríamos construir más de quince CAPs.

Y en la propia sanidad también hay despilfarro. Por ejemplo, en la grandiosa comisión de mascarillas del amigo de Quim Torra, que logró una rentabilidad del quinientos por ciento, ¿eh? Se quedó con 24 de los 35 millones que le pagó la Generalitat para mascarillas. O contratos de urgencia. La empresa de Jordi Farré ha recibido 30 millones de euros en distintos contratos de la Generalitat a dedo. O irregularidades en el SEM o en los negocios de Joan Bagué, o los sueldazos en altos cargos en el Hospital del Mar, que alcanzan más de 2 millones de euros.

Para finalizar, ya que tengo tiempo y ya que hablamos de presupuestos, aprovecho para exigirles que dejen de hacer teatro. Que Esquerra ya ha apoyado los presupuestos de los socialistas en el Congreso, que ahora les toca a ustedes. No hagan más teatro, no disimulen y apoyen los presupuestos del Parlament de Catalunya, como van a acabar haciendo, porque, aparte, ya han pagado el precio: ya han indulgado a los golpistas, ya han eliminado el delito de sedición, ya han rebajado delitos de corrupción como el de malversación y ya les están prometiendo el referéndum de la ruptura, de la división de los catalanes y de la ruina de todos los españoles.

Presenten ya presupuestos y, por supuesto, hagan caso a alguna de las mociones que hemos presentado a lo largo de este año y ayuden a las familias, a los trabajadores, a las empresas y bajen gasto público para poder bajar algún impuesto. Y sé –y sé– perfectamente..., albergamos nulas esperanzas de que nos hagan caso, pero sí que tengo mucha esperanza en el pueblo de Cataluña. Sabemos que el pueblo tiene memoria y que no olvidará quién no ha querido ayudar a los ciudadanos en momen-

to de crisis, cuando han subido tanto los precios, bajando algo los impuestos, y sí que se acordará de quién se lo estaba exigiendo.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Consellera Mas, conseller Balcells –la resta de consellers, també (*l'oradora riu*)– diputats, diputades, vicepresidenta... Bé, en qualsevol cas, s'han dit moltes coses. Nosaltres estem totalment d'acord que falten recursos públics, que falten diners per a la nostra sanitat. Totalment d'acord que patim un espoli fiscal; vull dir, això és evidentíssim. Però també pensem que la gestió dels diners es podria fer de forma molt diferent i que no hi ha voluntat per fer les coses diferents, que vostès, igual que han fet la resta de consellers de Salut i la resta de governs de la Generalitat dels quals ha format part Esquerra Republicana o d'altres en els que no hi eren, blinden sistemàticament el model de concertació publicoprivada en la sanitat catalana.

Avui ens porten aquest suplement de crèdit. La CUP saben que vam estar d'acord amb que en el Ple passat es pogués incorporar en l'ordre del dia, però nosaltres votarem que no. Estàvem d'acord amb que es pogués debatre, lògicament, però votarem que no. Per què? Doncs perquè, com molt bé ha explicat la diputada Escarp, estem parlant de fer front a despesa compromesa. De fet, l'exconseller Argimon sempre ho deia: «Em falten uns milions, tal.» Bé, a veure, fem les coses bé i siguem seriosos en aquest sentit. No ens portin ara un error del seu Govern, quan estaven amb Junts per Catalunya, i ens vinguin aquí a dipositar la responsabilitat a la resta de grups polítics. Perquè, a més a més, nosaltres precisament no els hi vam donar suport, als seus pressupostos.

De totes maneres, podríem estar d'acord, eh?, en això que ens porten avui, perquè a vegades en els pressupostos hi poden haver coses en les que coincidim. Però és que tampoc no és el cas. Per què? Perquè la major part de la partida que inclou aquest modificatiu va a parar precisament als concerts –250 milions que van a parar a concerts–, quan nosaltres sistemàticament el que els hi diem és que s'han de revertir aquests concerts sanitaris, no només de les fundacions teòricament sense ànim de lucre, sinó també en allò que el conseller diu «públic-públic» i que al final és el que ens permet o el que els hi permet, a vostès, mantenir les treballadores en unes condicions laborals molt diferents de la resta i que els hi estan dient sistemàticament que volen una equiparació; és el que permet que hi hagi duplictat administrativa, i és el que obre la porta a la fugida del dret administratiu i que, per tant, obre la porta a les corrupteles en sanitat, que precisament la CUP hem denunciat a bastament.

Nosaltres, a part de no estar d'acord amb bona part de..., on volen destinar o on han de destinar aquest modificatiu, també volem deixar palès que són despeses que no tenen res a veure amb donar resposta a la situació límit que viu ara mateix la nostra sanitat pública. I ho dic en referència a les paraules de la consellera Mas, que parlava, no?, de la situació de la sanitat. Miri, no estem parlant aquí de donar resposta a les millores de les condicions laborals de les nostres professionals perquè es quedin en el nostre sistema de sanitat pública i no marxin a fora o directament cap a casa; no estem parlant d'això; no estem parlant d'equiparar condicions laborals; no estem parlant de reduir ràtios; no estem parlant de facilitar l'exercici a les zones rurals; no estem parlant de l'estabilització que vagi més enllà del que vostès estan fent del nostre personal interí en l'àmbit de la salut; no estem parlant de contractar directament des del CatSalut o des de l'Institut Català de la Salut el conjunt de professionals per homogeneïtzar d'una manera eficaç aquestes condicions laborals.

No estem parlant d'això, i, per tant, no donem resposta a la situació límit en la que es troben els professionals en l'àmbit sanitari. Estan al límit, no poden més, es-

tan desbordades. No ho diem la CUP, eh? Ho diuen elles, quan diuen que se'n van a la vaga. Que, per cert, quan en l'àmbit sanitari convoquen vaga, saben què passa? Que hi ha uns serveis mínims que són superiors als ordinaris. Això és delirant.

I tampoc dona resposta a la situació que viuen les usuàries, cada cop amb més dificultats per accedir a l'atenció primària i amb unes llistes d'espera que són obscenes. No estem parlant d'això; no estem parlant tampoc de posar fi a aquest drenatge sistemàtic de recursos públics a mans privades; no estem parlant del pla de xoc que nosaltres els hem lliurat.

Estem parlant de posar un pedaç a uns pressupostos que no van fer correctament i, per tant, nosaltres no els hi podem donar suport. Quan vulguin parlar de resoldre la situació límit que viu la sanitat a casa nostra, allà hi serem –allà hi serem–, perquè estem per això, per sumar; però per donar resposta a la situació límit que es viu ara mateix i que és gravíssima.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Bé, a ningú se li escapa que aquest decret ha donat moltes voltes, no? També jo crec que saben..., segurament que els hem fet patir una mica, també perquè crec que és l'expressió d'una manera que nosaltres entenem que no s'ha de governar, que és, primer, governar per decret, que és un govern que s'ha acostumat molt a governar per decret. I segon, fer-ho sense negociar, sense parlar amb la resta de grups parlamentaris sobre quines són les prioritats que necessita, per exemple, el sistema públic de salut.

També som conscients, i, a més a més, també crec que val la pena dir-ho, que, entre cometes, aquesta és una «patata calenta» que tenen heretada. Perquè jo crec que aquest decret que avui presentava la consellera d'Economia, però que, en tot cas, també ha treballat, i l'hi reconec, per tirar endavant el conseller Balsells, el conseller de Salut, en realitat era un decret que estava inspirat, en aquest cas, pel conseller Giró i, en tot cas també, que venia a socórrer la gestió del conseller Argimon. També per deixar-ho clar i ser-ne conscients, no?

I que, evidentment, es tracta d'una operació financera. Jo crec que també ho deia la consellera, que el que busca aquest decret bàsicament és que la despesa meritada, és a dir, aquella despesa que no cobrim malgrat que no pressuposten, diguéssim, o sota el paraigües del pressupost no la cobrim inicialment, però que finalment acabem gastant i, per tant, que la bossa que anem fent cada any d'aquesta despesa que traslladem a l'any següent i que ens impacta directament en el pressupost i que ens limita també la capacitat que tenim d'intervenir en el pressupost..., poder-la fer més petita.

I, en definitiva, també dues qüestions..., i després m'hi referiré, però que crec que també tots i totes en som conscients avui. I, per tant, nosaltres per això votarem també favorablement el decret, perquè actuarem amb responsabilitat. Una responsabilitat que crec que en alguns moments no ha tingut el Govern. Però tothom sap que si aquest decret no tira endavant, vol dir que hi han treballadors i treballadores de la sanitat que donen servei públic que segurament no cobraran la nòmina d'octubre o tindran més dificultats per fer-ho. O altres coses, que convertirem les farmàcies, com ja ha fet alguna vegada el Govern de la Generalitat, quan vostès han gestionat..., que jo sempre recordo que dels darrers quatre consellers de Salut, i sé que no els agrada, però els darrers quatre consellers de Salut i la situació que tenim de salut, tres han estat d'Esquerra Republicana, utilitzar les farmàcies com a banc de la Generalitat. Això també ha passat en els darrers temps, no?

Però parlant de recursos, jo crec que és important també que situem..., perquè és evident que tots i totes volem més recursos per a la sanitat pública i que, evidentment, no serem nosaltres els que diguem que no calen més recursos per a la sanitat pública. Però no és només –i jo ho començaré a dir– o no és sobretot un debat de recursos, perquè tots i totes sabem quina serà l'execució del pressupost d'aquest any de Salut, que arribarem pràcticament als 14.000 milions d'euros. És a dir, no estem gaire lluny –no estem gaire lluny– d'aquell horitzó dels 15.000 milions d'euros que teòricament un grup d'experts i expertes van situar com el que havia de garantir la sostenibilitat del nostre sistema de salut.

I el problema és que les dificultats que tenim avui, per una banda, els usuaris –i penso especialment en la primària, no?, amb aquestes dificultats que tenen per accedir en un temps prudencial al seu metge de capçalera– o fins i tot els professionals, és a dir, avui tenim, per exemple, Metges de Catalunya dient que tenim més recursos que mai, però tenim uns professionals que estan més esgotats i que cada vegada més tenen la sensació de que estan més mal pagats i amb unes pitjors condicions laborals.

Per tant, jo crec també és una qüestió de model i de prioritats, i que crec que el decret també expressa..., i també expressa, que és bàsicament, i s'hi feia referència abans, és a dir, despesa hospitalària i despesa farmacèutica. I aquí és on tenim orientat al nostre sistema de salut. A més a més, amb unes inequitats brutals, d'accés, també a nivell territorial, però també de condicions laborals. I jo crec que cal revertir totalment les prioritats –i ho saben–, i són les nostres propostes que els estem traslladant al debat de pressupostos, que és la primària és l'única manera que tindrem de donar la volta a un sistema, i aquí, en aquest cas, ho saben: cada euro invertit a l'atenció primària són cinc euros que ens estalviem en la despesa hospitalària. I, evidentment, les condicions dels professionals.

I a nosaltres ens hagués agradat que també, doncs, a l'hora de poder discutir el decret, també, com ha fet recentment el conseller..., probablement hi poguéssim haver inclòs mesures o recursos, per exemple, per donar resposta a la situació de la primària, que ara recentment s'han mobilitzat al voltant d'uns 50 milions d'euros –no dic la xifra exacta, però crec que està al voltant d'aquesta xifra–, o per millorar les condicions laborals dels professionals, que també és urgent.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Conseller, consellera, diputats... Bé, avui venim aquí a debatre i votar un decret que per nosaltres té poc misteri. Avui el Grup de Ciutadans fa un *striptease* al revés, per entendre'ns; un *striptease* que comença despullat, en pilotes, i acaba vestit. Perquè nosaltres ja hem dit aquí i a tot arreu –ho he dit jo mateixa–, que votarem a favor d'aquest decret i de la injecció d'aquest suplement de crèdit extraordinari per valor de 376 milions d'euros al pressupost del CatSalut per al 2022.

Hi votarem a favor per dues raons. La primera, perquè som conscients del que ens hi juguem i amb la salut dels catalans no s'hi juga, no pas nosaltres. Lamentem no poder dir el mateix de tots els grups d'aquesta cambra que porten setmanes passant-se la pilota, per no dir la patata calenta, d'aquest decret, sense cap respecte, de vegades, per la multitud de catalans mal atesos, o directament gens atesos, a l'atenció primària, a la xarxa hospitalària, etcètera. La segona raó per la qual votarem a favor d'aquest decret pot semblar paradoxal i fins i tot contradictori a simple vista, perquè deixi'm dir-li que com més em lleigeixo la justificació del decret i del crèdit, més penso que això és impresentable, que la gestió de la sanitat pública catalana és

impresentable. Llegim que està infrafinançada, és veritat, està crònicament infrafinançada des de fa molt de temps. Certament, va ser amb els governs socialistes de Felipe González que es van posar les bases de la moderna salut pública espanyola, però també d'un model de xarxa hospitalària de vegades viciosament abocat a la gestió, més que no pas a l'assistència, com una prioritat absoluta. Estem farts de veure mostres d'insensibilitat, de com a la gent se la fregeix a impostos i després se li regategen fàrmacs, metges, llits d'hospital i, en casos dramàtics com els dels malalts d'ELA, se'ls nega cínicament la dignitat més elemental. I els que això feien, fan i faran són els que després van donant lliçons a tothom de progressisme, de patriotisme i, ai las, fins i tot, d'una gestió sensacional de la pandèmia. Senyora Escarp, quan pugui, em saluda el senyor Salvador Illa.

No és pas que el PP s'hagi caracteritzat per tenir un cor gaire més social i més tendre allà on governa. L'antic conseller social de Ciutadans a la Comunitat de Madrid, el senyor Alberto Reyero, va haver de dimitir esperitat davant les tremendes decisions de la senyora Isabel Díaz Ayuso en el tema de les residències de la gent gran durant la covid. Una mica com aquí.

Si a tot aquest desori hi sumem les ferotges, cruels i inhumanes retallades sanitàries a Catalunya, on encara tenen massa poder uns quants partidaris de deixar morir gent abans de renunciar al procés –un procés que ja s'ha vist que és inseparable de la malversació compulsiva que ara ens volen colar al Codi penal com si José Antonio Griñán i Oriol Junqueras fossin cosins germans de Robin Hood–, home, doncs no és estrany que al final no en quedin ni cinc per a res important, que no hi hagi diners per a la salut de les persones.

Diuen vostès, i segurament és veritat, que els experts diuen que s'han d'injectar 5.000 milions més al sistema sanitari català. Ha demanat insistentment el conseller establir els ingressos extraordinaris per la covid, fer-los estructurals. Amb què comptaven i compten per fer-ho, gaire clar no queda. Sembla ser que a Madrid això es va proposar i debatre, però que no es va arribar a aprovar mai. Els deia la senyora Escarp que en aquest tema s'estan fent una mica de trampes al solitari. Suposo que si no haguessin vostès partit peres amb Junts per Catalunya, si no haguessin hagut de suar tant com estan havent de suar per aprovar això, no es notaria tant, no seria tan evident que tot aquest crèdit i tota la seva justificació és un monument a la seva manera de governar i de gestionar: amb els peus. He llegit per aquí que compten amb l'increment dels ingressos per l'impost de patrimoni perquè els surtin els números. Alguna cosa em diu que compten molt més en què un cop aprovat això ningú no ho fiscalitzi gaire.

Sembla que tiro pedres contra la meua teulada, eh?, que m'estic posant jo mateixa molt i molt difícil justificar el que ja li dic d'entrada que pensem fer votar, que sí, votar que sí a aquest maleït i desgraciat decret. Perquè, com vulgarment es diu, qui té seny n'ha de tenir per qui no en té. I sovint tenim la sensació en aquesta cambra que som, no diré els únics, però sí els poquets, molt poquets, que de debò ens preocupa i ens treu la son la salut de les persones. A més, què carai, cada euro que es gasten en això, és un euro que no malversen, que no va al tres per cent ni a Diplocats.

En fi, que ni vostès canviaran ni nosaltres ens n'anirem enlloc. O sigui que haurem de tenir paciència els uns amb els altres. Votarem amb consciència i a favor de la Catalunya sencera i sana.

Bona tarda.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, presidenta. Buenas tardes, *conselleres y consellers*. Me sorprendía que la presentación de este decreto la hiciera la *consellera* Mas, porque es verdad que la reunión la tuvimos con el Departamento de Salud y con el *conseller*, pero

bueno, haremos un suplemento de crédito y, por tanto, pues, ha sido la *consellera* que nos lo ha venido a explicar.

Sí que es verdad que, hombre, obviando un poco la realidad de todo lo que ha pasado. Es decir, yo creo que decir que esto es un gasto sobrevenido, que no lo podíamos esperar, que contábamos con unos fondos que al final no han llegado. Pues bueno, es un poco un intento de tomadura de pelo, porque el motivo de este suplemento de crédito no es otro que el que viene ocurriendo en los últimos años, que el gasto sanitario es superior al presupuestado, y esto es así, y no es la primera vez que pasa, y no viene derivado de la situación del covid-19, y no viene derivado porque había una partida supuestamente de fondos covid que parecía que iba a llegar pero que al final no ha llegado. No, viene simplemente porque ustedes no gestionan bien los números, y esto es una cosa que, además, recuerdo perfectamente que yo misma y otros compañeros también de otros grupos parlamentarios advertimos ya en el debate de totalidad de los presupuestos.

Sabíamos que esto iba a pasar, porque pasa cada año, y al final esto es un poco el cuento de la lechera, y hacen unas cuentas que luego no cuadran y tenemos que venir aquí a solucionarles la papeleta de números que, insisto, no cuadran. La papeleta que, además, va a solucionar poca cosa porque, se ha hablado aquí ya, hay problemas estructurales que venimos arrastrando que no se solucionan ahora con un parche y con un suplemento de crédito de 376 millones.

Tienen ustedes convocada una huelga para el 25 y el 26 de enero; una huelga, además, pues, que evidentemente hace muchísimo tiempo que se está cociendo a fuego lento, y que ha llegado a un punto donde la atención primaria no puede más. ¿Se va a solucionar el problema con este suplemento de crédito? No, porque tenemos graves carencias en el sistema público de sanidad. Y vuelvo a insistir, si no se hacen bien las cuentas, no solucionamos absolutamente nada.

Ustedes nos vendieron en este último presupuesto que había el mayor gasto sanitario para hacer frente a las necesidades derivadas del covid, pero no es verdad. No es verdad, y se lo han dicho ya otros grupos parlamentarios, porque el presupuesto meritado, pues, era mucho mayor que el presupuesto que ustedes nos han vendido para este 2022. Y, por tanto, vuelvo a insistir que los números no les cuadran, y nos encontramos ahora con esta situación.

Otro de los motivos que también expresan ustedes en la propia exposición de motivos del decreto ley es, precisamente, esta ausencia de esos fondos extraordinarios covid-19 del Estado, pues, para hacer frente a estos gastos directos e indirectos que genera, pues, la pandemia del coronavirus.

Pero es que ya se lo han dicho, ustedes no contaban con esta partida, y, de hecho, en la reunión que tuvimos, señor Balcells, usted sabe perfectamente que preguntamos, porque a mí me extraño, que venían a decir: «Bueno, es que contábamos con unos fondos, y los fondos no han llegado». No, es que la primera parte de la premisa es falsa. No contábamos con esos fondos. Ya sabíamos que esos fondos no iban a llegar.

Por tanto, insisto, hacer números con partidas que sabemos perfectamente que no van a llegar, pues, entonces, pasa lo que pasa. Vale, no tenemos esta partida extraordinaria, pero, por ejemplo, la Generalitat sí que cuenta con esos recursos extraordinarios, esos 560 millones que vienen de la compensación de la pérdida de recaudación del IVA del año 2017. Fondos que, además, se han consignado íntegramente al Departamento de Salud.

Por tanto, si el gasto que ustedes han previsto con el covid-19 son de 837 millones de euros y tienen 560 que vienen de esa pérdida de la recaudación del IVA, lo que nos faltan son 277 millones, no 376. Esos 276 millones de euros, estoy convencida que si ustedes reorganizan las prioridades, que si ustedes reorganizan las partidas del presupuesto, los tenemos. No hace falta un suplemento de crédito.

Lo que pasa que aquí las prioridades del gobierno son otras y, entonces, tenemos que mantener aquí, pues, partidas exorbitadas para medios de comunicación, para política exterior, etcétera. Es decir, es una cuestión de prioridades.

Estamos ahora en plena negociación de presupuestos aquí en Cataluña, y lo han estado también en el Gobierno del Estado, que, además, Esquerra Republicana ha tenido la llave de esos presupuestos. Por qué en lugar de pedirlo en otras cuestiones, que no las voy a citar aquí, porque estamos hablando de salud, y creo que no hay que mezclar cosas, pero ustedes saben perfectamente a qué me refiero, ¿por qué, en lugar de hablar de estas cosas, no hablan de las que son prioritarias para el conjunto de toda la ciudadanía de Cataluña? ¿Por qué ustedes no han priorizado, por ejemplo, que llegaran esos fondos que ustedes contaban para hacer frente a los gastos covid?

Pues porque no han querido, porque ustedes están pensando en otras cosas que no coinciden con las necesidades y con las urgencias que tenemos, pues, todos los catalanes. Simplemente coinciden con las necesidades de las urgencias que tienen ustedes como opción política, y luego pasa lo que pasa. Y, entonces, tenemos que venir aquí los partidos de la oposición a resolverles la papeleta con un decreto a última hora.

Insisto que estamos en plena negociación de presupuestos aquí en Cataluña, y veremos a ver cómo quedan estos presupuestos del 2023, porque mucho me temo que, de nuevo, los números no van a dar, y, de nuevo, vamos a estar aquí hablando de lo mismo.

Mire, nosotros no vamos a obstaculizar la aprobación de este decreto, pero lo que sí que vamos a hacer es abstenernos, porque lo que no podemos es, insisto, solucionar la papeleta de unas cuentas que se hicieron mal en su día y que mucho me temo van a seguir haciéndose mal.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Per part del diputat no adscrit, té la paraula el diputat Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. ¿Es cierto que ha habido aumento de la actividad sanitaria? Sí. ¿Es cierto que ha habido incremento de costes de farmacia como consecuencia de un cambio de legislación a nivel del Ministerio de Sanidad? Sí. ¿Ha habido impacto de la inflación sobre el sector público? Obvio. ¿Que venimos acumulando demasiados déficits estructurales de financiación que obligan a ir incrementando el presupuesto en la medida de lo posible? También.

Por lo tanto, no veo descabellado la aprobación de este suplemento de crédito de 377 millones, porque, además, no se financia con cargo a déficit ni con cargo a deuda. Dicho esto, todos sabemos que esto es un parche, que esto es un mal apaño para arreglar, como decía ahora la diputada Roldán, una sanidad pública que está hecha trizas, ¿no?

Espero ver pronto ese presupuso de 15.000 millones de euros, ahora que estabais en debate presupuestario, porque todos sabemos que la sanidad pública está en la UVI.

Gracias.

La presidenta

I per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Gràcies, conselleres, consellers, diputats, diputades, treballadors, treballadores del Parlament. Bé, doncs, em sembla que s'ha dit pràcticament tot, no? Vull dir, haviem de parlar d'un decret, un decret que, per molt que diguin, arriba a darrera hora, perquè estan obligats a que al final s'hagi d'incorporar a l'or-

dre del dia, però que l'han demorat el màxim possible. Han expressat les seves motivacions, però jo vull fer diverses puntualitzacions.

Una que és de pura tècnica pressupostària. En el pressupost de salut, en el moment en què es negocia, i enguany tenim un pressupost, i, per tant, no tenim una pròrroga pressupostària, estem parlant d'un pressupost de l'any 2022, s'acorda una sèrie de partides. Aquestes partides són les que s'executen.

A mi em preocuparia el que sí que passa en altres administracions, que és que els pressupostos no s'executen. En el cas de salut, tenim el problema invers, que és que necessitem més recursos perquè executem molt més del que tenim pressupostat. I això és comparable a una mala gestió pressupostària? Bé, hauríem d'estudiar-ho més a fons, però no sempre és comparable a una mala gestió pressupostària.

Hi han hagut aspectes de caràcter internacional que ens han impactat directament i, a més, també continua havent-hi l'afectació de la covid directament en la nostra societat, i això també ha impactat.

Abans ho ha explicat bé la consellera. L'any 2020, amb 1.930, milions d'euros, l'any 2021, 1.615. Per a enguany, els càlculs són 840 milions d'euros. Aquests 840 milions d'euros són de caràcter estructural. Això què vol dir? Que els hem d'incorporar en el sistema i s'han de quedar en el sistema.

Perquè es quedin en el sistema, lògicament, haurem de fer referència també al dèficit crònic i històric que tenim de l'Estat respecte a Catalunya. Un dèficit històric que l'any 2014 ja estava amb una reducció del deu per cent, amb un menys deu per cent en negatiu, i que, en canvi, enguany, doncs, encara ha superat molt més aquestes xifres, i, per tant, és urgent i necessari que hi hagi una revisió del mecanisme de finançament, una revisió del sistema de finançament, que no es revisa des de l'any 2009, per tal que aquestes ajudes i aquests suports, que s'han anat donant de caràcter puntual, de caràcter puntual, esdevinguin de caràcter estructural i que, per tant, puguin dotar el sistema de salut de la fortalesa de finançament que requereix per poder fer canvis transformadors. Perquè els canvis transformadors només es poden fer si tenim pressupostos. Només es poden fer canvis que siguin de radicalitat en el model de salut pública, si tenim pressupostos. I no si tenim pressupostos cada tres o quatre anys, sinó concatenant diversos pressupostos consecutius i que, per tant, els puguem aplicar.

Aquests canvis, aquestes transformacions, aquesta injecció directa en l'estructura econòmica del Departament de Salut ha de venir determinada per una estabilitat pressupostària. Aquesta estabilitat pressupostària, hi ha grups que l'estan treballant. Però n'hi han d'altres que també volen fer profunds canvis i profundes transformacions, però que no s'asseuen a la taula a negociar. I s'han d'asseure a la taula a negociar, perquè sense negociació no hi ha acord, i sense acord, on està la política? I nosaltres hem vingut a fer política aquí, no? Nosaltres hem vingut a fer política.

Per tant, crec que és important que posem sobre la taula la necessitat de que aquest decret s'aprovi, 376 milions en el sistema, necessaris per pagar les nòmines de treballadors i treballadores del sistema de salut de Catalunya, necessaris per pagar també aquelles despeses de farmàcia que s'han incrementat en pràcticament un sis per cent en aquest any i necessaris també per pagar les prestacions ortoprotètiques, que s'han incrementat fins a un vint per cent respecte a l'any anterior; un increment que ve donat essencialment per l'increment de l'activitat i també que ve donat per l'increment de preus.

Però aquest és un element que és conjuntural. El que necessitem realment per canviar el model, el que necessitem realment per transformar el model, el que necessitem realment per equiparar les condicions laborals, per tenir millors condicions en el sistema de salut pública d'aquest país és un pressupost. I aquí ens hi juguem tots pràcticament tot.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació d'acord amb l'article 158.3 del Reglament del Parlament. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació. Passem ara a votar sobre la validació del Decret llei 13/2022.

Comença la votació.

Amb 104 vots a favor, 17 en contra i 2 abstencions, vist el resultat de la votació, el Decret llei 13/2022 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)* Atès que no hi ha cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei.

Interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de funció pública

300-00258/13

Passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de funció pública, presentat pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per exposar la interpel·lació, té la paraula la diputada Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Bona tarda, consellera. Ens ha semblat important poder fer amb calma un debat sobre el balanç de les polítiques de funció pública que el seu Govern ha portat a terme fins avui. Fa deu anys que vostès governen a Catalunya i, en aquesta dècada, no hem vist canvis importants en un aspecte central per l'organització i el bon funcionament de les institucions. Els elements que tenen a veure amb la reforma de l'Administració en tots aquests anys han estat en somort, sense modificacions rellevants. Diria més, hem vist pedaços, pocs raonaments i molt menys consensos per tirar endavant un model d'organització institucional eficient.

Consellera, per tenir una bona administració ens cal disposar d'un model de funció pública... i no podem dir que el Govern la tingui. Almenys, nosaltres no la coneixem. Es va fent. I, és clar, això revela certa desorientació, que darrerament es visualitza de forma clamorosa, com és el cas del Decret llei 12/2022, del que després en parlarem.

Tot això, encara que no els hi sembli, es reflecteix en altres polítiques públiques que afecten també els governs locals. No s'ha apostat pels nous plans de barris; s'ha menystingut el finançament del pla únic d'obres i serveis, i no s'ha plantejat cap pla director d'inversions locals. Quines reformes esperen vostès promoure al nostre territori amb aquest panorama?

Encara que vostès pensin que no hi té res a veure, els recordo que en tota aquesta dècada, que no té res de prodigiosa, no s'ha activat tampoc la nova llei de finances locals. Segurament, amb la inestabilitat del seu Govern, i amb només trenta-tres diputats i diputades..., no els hi veig ni capacitat ni voluntat de generar una proposta, i molt menys d'obrir un debat sobre aquesta llei, ni sobre la llei de governs locals que Catalunya necessita.

En fi, un altre exemple: la constitució del Consell de Governos Locals, del qual no es coneix cap activitat rellevant en aquests set anys, llevat de la darrera renovació fa prop d'un any. Miri, no es pot viure d'anuncis propagandístics que no porten enlloc si no es gestiona correctament i es tenen els consensos necessaris. És una llàstima que el Consell de Governos Locals continuï sense tenir un pressupost propi i uns mitjans materials i personals a l'alçada de les seves funcions. Mostra la seva manca evident de sensibilitat cap als governs locals de Catalunya. Vostè sap que a

hores d'ara s'hauria d'haver aprovat el reglament d'organització i funcionament del consell? Doncs, mirin, ara ja estan fora de termini. Consellera, una altra vegada fora de termini.

Bé, tornem a la funció pública. Voldria parlar de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, més concretament de l'esborrany del projecte de llei que vostès impulsen. El text sotmès a informació pública parla de la capacitat competencial de l'escola per coordinar –no per cooperar o col·laborar, sinó per coordinar– determinades polítiques que afecten el personal que pertany als municipis i que intervenen en l'autonomia local en matèria de selecció, provisió, etcètera.

Ens crida especialment l'atenció l'apartat on s'explica que les funcions pròpies de l'Escola d'Administració Pública, entre d'altres, són definir i desenvolupar el marc curricular funcional i de competències professionals per a la captació, identificació, desenvolupament i reconeixement del talent personal i dels directius públics al servei de les institucions i de les administracions catalanes. I ens preguntem, consellera: de totes?, també de les administracions locals?

El consell rector de l'escola, hi insisteixo, en aquest text que han sotmès a informació pública, es redueix fins a vint-i-cinc membres, empetint la representació universitària..., el cas: passa de vuit a un vocal; la representació dels treballadors públics, que passa de cinc a quatre, i amb una fragmentació singular de la representació local a través de les entitats municipalistes més representatives, que abans disposaven de set membres nomenats a proposta de la Federació de Municipis i de l'Associació de Municipis, i ara passen a tenir-ne sis, dos de lliure elecció i quatre per cadascuna de les diputacions provincials. La reducció dels membres del consell rector s'ha focalitzat en la universitat, en els sindicats i en els municipis de Catalunya. La manca de referència al Consell de Governos Locals al llarg de tot el text de la llei ens diu molt sobre la intencionalitat d'aquest projecte. També, la manca de cobertura pressupostària a aquest gran canvi al qual es refereix l'extens preàmbul del text.

Amb aquesta desorientació que els caracteritza, emprenen una reforma de l'escola encarregada de la formació dels funcionaris i un pla estratègic fins al 2027 sense consens i sense tenir cap escenari de pressupost que ho recolzi. No ens sorprenen les reticències del consell rector cap a aquesta iniciativa de la reforma de la llei.

Si us plau, dialoguin, generin consens i pactin, perquè aquí es trobaran que només tenen trenta-tres diputats i diputades. Per què no centren l'esforç de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya en acompanyar la tasca que el Govern té per estabilitzar el seu personal i assegurar els objectius de la promoció interna que s'han fixat? Reforcin la capacitat de l'escola per acompanyar aquests objectius, perquè tenen treball suficient els pròxims dos anys, i deixin que l'Administració local s'organitzi. Ajudin vostès en la formació i comptin amb les universitats públiques de Catalunya en les tasques que fan de formació i investigació que el nostre sector públic necessita.

Deixi'm dir-li que, coincidències de la vida, o no, no ho sé, avui mateix ens hem assabentat que hi ha un nou text de la llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya que el Govern ha enviat per la seva aprovació a la Comissió de Governos Locals del dia 21 d'aquest mes. Si això és correcte, encara em referma més la convicció que actuen sols, sense cap tipus de consens, i, per tant, ho estan gestionant malament, *molt* malament. Perquè, davant d'aquest nou text, no en sabem res de res. Tampoc coneixem la posició oficial de les entitats municipalistes, ni dels sindicats, ni de les universitats, tots ells representants al Consell Rector de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya el parer favorable sobre el qual no pot ara mateix vostè apostar en aquesta cambra.

Miri, deixaré per la segona part de la intervenció parlar de la reducció de la temporalitat del sector públic, perquè dona temps per fer-ho amb cinc minuts ben bons i dedicar-hi només aquest espai per concretar més. I, per tant, espero les seves respostes amb molta atenció.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, diputada. Té la paraula ara la consellera de la Presidència, la senyora Laura Vilagrà i Pons, per donar la resposta.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà i Pons)

Bé, gràcies, vicepresidenta. Diputada, bé, primer de tot dir-li que se'm fa estrany fer balanç de polítiques de funció pública quan encara no hem arribat a l'equador de la legislatura, perquè, com sap, les polítiques de funció pública són en profunditat, necessiten un cert temps. Però en qualsevol cas serà una oportunitat de poder-ne parlar i, per tant, d'explicar coses i fer balanç. I, en qualsevol cas, també d'annotar i de treballar aquells aspectes que vostè, doncs, aporti.

En tot cas, nosaltres fem un balanç positiu d'aquesta etapa perquè, malgrat reconèixer la situació complexa que vivien moltíssimes persones a l'Administració pública, per sobretot la temporalitat en la que estaven immerses, doncs, entre totes plegades –perquè això no ho hem fet soles– hem aconseguit fer un tomb a la situació. Ho estem aconseguint, perquè ara no és pas un balanç final, és un balanç parcial. Tenim encara molta feina per davant.

Però, si m'ho permet, li he de dir que crec que de la feina que hem fet en funció pública és tan important el que hem aconseguit com com ho hem aconseguit. I li'n faré cinc cèntims. D'una banda, vostè m'ha fet alguns apunts de política local. Deixi'm dir-li també que aquesta llei de governs locals i finançament –no és només finançament– doncs que nosaltres internament ja l'hem començat a treballar, juntament amb..., en concurs amb la universitat, i, per tant, aquí, doncs, deixi'ns que desenvolupem internament aquesta qüestió.

Pel que fa al Consell de Govern Locals, doncs òbviament contents d'haver-lo pogut constituir, però és un òrgan autònom al que nosaltres donem suport, que en els pressupostos veurà també el suport que hi podem donar, però en qualsevol cas no ens faci responsables de la feina que ha de fer aquest òrgan.

Però, en qualsevol cas, jo sí que començaré pel procés d'estabilització, perquè em sembla que és el més rellevant que hem fet durant tots aquests mesos i..., gairebé un any i mig llarg. Primer, la celeritat i l'endrega que hem fet amb tota aquesta qüestió de la temporalitat a l'Administració pública. Després, la visió flexible i adaptativa que hem tingut amb una situació que era altament complexa. De fet, la majoria d'administracions es trobaven en situacions semblants, de gran temporalitat, una temporalitat no desitjada, i, en el cas de l'Administració de la Generalitat, afectava 59.000 persones. I això, evidentment, òbviament, ha generat i genera inquietud i fins i tot angoixa, perquè són moltíssimes persones que s'han vist forçades, a vegades, en alguns casos, a canvis, i, per tant, òbviament, empatitzem amb el que han viscut aquestes persones.

Però, en qualsevol cas, a partir de la llei del 2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per reduir la temporalitat, doncs el que hem aconseguit o el que estem aconseguint, i de fet era l'objectiu..., passar per sota del 8 per cent en el conjunt d'administracions d'ara fins al 2024, i estem en el camí d'aconseguir-ho. La Generalitat de Catalunya tenia una temporalitat alta, d'un 35,5. És alta. Evidentment teníem un gran repte. I ho aconseguirem gràcies, doncs, a aquest procés que estem duent a terme.

Què varem fer? Crear un grup de treball d'estabilització i reducció de la temporalitat juntament amb els sindicats. Ho varem fer el 25 d'abril. El 24 de maig varem aprovar l'oferta pública d'ocupació d'estabilització mitjançant un acord que afectava 39.209 places, distribuïdes en 11.776 del sector d'administració i serveis, i la resta, funcionaris i funcionàries del cos..., places de funcionari del cos de docents no universitaris i personal laboral docent. I ho varem fer de manera àgil, abans del 30 de juny, que era el límit. I ho farem també a través de la provisió de dos mecanismes: via concurs de mèrits, via concurs d'oposició d'estabilització. I ho hem fet en un temps rècord, amb menys de sis mesos. I ho hem fet de forma concertada. I ens sem-

bla molt rellevant dir com ho hem fet. Vàrem publicar la convocatòria el 13 de juny, la llista d'admesos i exclosos al juliol i a l'agost, la valoració provisional de mèrits també en el mes de setembre, la prova de català a l'octubre, la valoració definitiva de mèrits i resolució de concurs el 30 de novembre, i l'adjudicació de llocs de treball i nomenament i contractació, que és prevista aquest mes. Per tant, ho hem fet en temps i forma correcta.

Pel que fa a la convocatòria de places que s'han proveït per la via de concurs oposició d'estabilització, que en diem, la publicarem en les properes setmanes. Per tant, també en aquesta banda farem els deures.

Però, com li deia, igual d'important de fer-ho amb rapidesa, amb precisió, amb endreça, era fer-ho amb consens amb els agents socials. I, en aquest sentit, amb una àmplia concertació, de fet, unanimitat a la Mesa General de Negociació de l'Empleat i Empleada Pública de la Generalitat. I què hem acordat? Doncs el nombre de places a ofertar en l'estabilització en primer lloc; la baremació del concurs de mèrits, i diversos aspectes relacionats amb col·lectius concrets.

Però tan important com l'estabilització era tenir cura –i ho hem fet– dels que ja tenen plaça a l'Administració, i, per tant, del dret a la promoció interna, de la carrera professional. I això ho fem també via aquest decret que vostè hi ha fet referència i que li'n donaré algunes pinzellades, però, en qualsevol cas, és evident que és en el proper Ple que l'haurem de desgranar més a fons.

Ha estat un decret fruit del diàleg i l'acord, perquè els agents econòmics i socials, doncs, vàrem acabar tancant un acord definitiu per, d'una banda, en els termes mateixos del de l'estabilització, fer el que es diu un concurs de trasllats, i, per tant, d'alguna manera vetllar per aquestes places que s'han d'anar consolidant. També crear places addicionals per futures vacants. És a dir, en els propers dos anys volem evitar caure en la temporalitat una altra vegada. Per tant, com ho farem? El que plantejem, el que plantejem com a proposta. Sovint hi ha concursos que, de fet, no totes les persones tenen plaça però sí que han aprovat el concurs. Per tant, podem fer una borsa de funcionaris. I això és innovador. Normalment hi ha borses d'interins, però no volíem anar en aquesta línia perquè incrementaven la temporalitat. En canvi, si ho fem d'aquesta manera, es beneficia, òbviament, persones que venen de fora l'Administració o persones que de dintre ja han concursat, i, per tant, ens sembla una bona manera de fer-ho. Garantim el dret de les persones funcionàries a la promoció interna, a la carrera professional, però alhora, i ens sembla molt rellevant, establim mecanismes de cobrir places de manera àgil. I, en aquest sentit, doncs, ens sembla que és una bona manera de fer-ho.

Aquests dos exemples que li he posat són exemples que hem consensuat amb els agents econòmics i socials, però n'hi ha molts d'altres: acords amb relació a mesures socials, laborals, de flexibilització, de conciliació de la vida laboral... I els vull anomenar perquè no és només la qüestió de l'estabilització, que és la que més..., en fi, és més coneguda, sinó mesures per afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar en supòsits com ara realitats familiars diferents, noves, que fins ara no estaven recollides, en aquest sentit de gaudir-les de forma més flexible. També pel supòsit de pèrdua gestacional entre la setmana 11 i el dia 179 de gestació, mitjançant les persones progenitores o, en el cas de famílies monoparentals, el progenitor o la progenitora, en aquest cas, i un familiar de segon grau, i gaudir-los per tres dies per fer el procés de dol. O també l'establiment d'un permís en el supòsit de menstruació o climateri amb afectació a la salut i el benestar, que en aquest sentit són vuit hores recuperables. També acords retributius, i alguns els coneixen perquè els hem portat aquí per aprovar.

D'una banda, l'aprovació de l'increment retributiu per a l'any 2021, amb el 0,9, i la recuperació del cent per cent de les pagues extraordinàries ja famoses del 2014 i que, evidentment, les coneixen perquè les vàrem aprovar aquí. Aprovació de l'increment retributiu per al 2022 del dos per cent. També altres complements relacionats

amb la productivitat, i ens sembla molt rellevant que en aquest exercici de 2022 es recuperi aquest complement de productivitat llargament reivindicat i que feia molts anys que no s'aplicava. Aquest any el valorem per competències, l'any vinent per objectius, i ens sembla una bona manera d'incentivar, doncs, elements vinculats a l'acompliment.

També a acords en l'àmbit de personal relacionats amb la incorporació de complements retributius en casos de plus de diumenge i festius, plus de nocturnitat, plus de perillositat, penositat, toxicitat, i també d'altres de relacionats amb incapacitat temporal, o bé el més recent, perquè és avui, hem negociat l'increment retributiu de l'any vinent, increment d'un 2,5 per cent, un 2,5 per cent de retribució als servidors públics per al 2023, sumat a dues variables de 0,5 en funció de l'evolució de l'IPC i del producte interior brut amb efectes retroactius de gener del 2023.

Per tant, moltíssimes qüestions que hem negociat, i em sap greu, perquè no tindrè temps d'explicar-ne d'altres que estan en dansa, perquè ens sembla molt rellevant que en l'àmbit de l'Administració apostem per les eines formatives, per la tecnologia, per millorar tot l'espai que va relacionat amb la funció pública, perquè és la clau de l'engrenatge de fer bones polítiques. I vostè m'ha anomenat una llei, almenys, jo n'hi anomenaré una altra. I és que tot el que hem fet ho hem fet concertadament en l'àmbit dels sindicats de la funció pública. I també en aquest àmbit agafem les seves aportacions en la llei d'ocupació pública catalana, que després m'hi referiré perquè ara no tinc temps de desgranar-la. També la llei de l'Escola d'Administració Pública, que en la rèplica també li faré, doncs, l'aproximació.

Però, en definitiva, i pel que fa a aquesta interpel·lació, el balanç que en fem, de les polítiques de funció pública, és positiu i és gràcies a la implicació de moltíssimes persones a les que vull agrair la feina feta.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula la diputada Marta Moreta Rovira.

Marta Moreta Rovira

Miri, senyora consellera, li he dit que fèiem un balanç fins ara. Es poden fer balanços sempre a mitjà termini, anar fent, eh? La resposta ha set: «anem treballant». Però ara sí que voldria posar-me amb el tema de la reducció de la temporalitat del sector públic. Recordarà perfectament que el meu grup parlamentari va presentar una esmena a la totalitat a la proposició de llei d'estabilització dels treballadors i de les treballadores del sector públic presentada per la CUP. Aquesta proposició va obtenir el suport explícit d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya per iniciar els tràmits parlamentaris, i van decidir desestimar la proposta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que es fonamentava en la llei que un parell de mesos més tard es va aprovar al Ministeri de Política Territorial i Funció Pública del Govern de l'Estat.

L'evolució dels esdeveniments des d'aquella proposició de llei ha abocat cap a una proposta en via morta. I què ha fet el Govern? Limitar-se a aplicar fil per randa la llei de mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública aprovada pel Congrés dels Diputats, i ens n'alegrem moltíssim que, per fi, facin, utilitzin i segueixin al peu de la lletra aquesta llei.

Tot i aplicar la llei estatal, van considerar que no n'hi havia prou amb aquesta regulació i van decidir que volien portar a terme alguna de les seves propostes d'estabilització. Això sí, sense consens de ningú, consellera, ni d'agents socials, ni de sindicats, ni de grups parlamentaris..., tot i saber que només disposen de trenta-tres diputats. Així, van aprovar el Decret llei 12/2022, que va decaure perquè no comptaven amb els suports necessaris. És així, consellera? No ho han fet bé, no, és que va decaure.

Aquesta és una clara manifestació de la desorientació que pateix el seu govern en matèria de funció pública. Des d'aquell nyap no en van tenir prou i, en comptes d'asseure's amb tots els actors, van tirar endavant, una altra vegada pel dret, per a l'aprovació d'un segon decret. Aquesta vegada es van assegurar de pactar-lo amb la mesa de negociació del personal, on hi ha representants sindicals, però curiosament es van trobar..., es van tornar a oblidar de la negociació amb els grups parlamentaris. Inaudit, consellera, inaudit! Els grups parlamentaris també hi són i ara estem a l'espera que es pugui debatre aquest segon decret i que es porti al Ple, una altra vegada, per tornar a asseure'ns i veure si es podrà validar o no i recordar una altra vegada que té trenta-tres diputats.

Quina conclusió en traiem, de tot aquest serial? Doncs que porten mesos de zigzagues per dotar l'Administració d'un marc segur per a l'estabilització personal. Com encararan una reforma de la llei de funció pública si no saben quina orientació han de seguir?

Sap què passa? Que si no fos per la regulació de l'Estat, el repte de l'estabilització seria en aquests moments una agonia. Aquest segon decret que pretenen aprovar conté un nou article, el 62 bis, de la llei de funció pública, que estan entestats a mantenir. M'agradaria saber a què obeeix, això. El meu grup parlamentari està d'acord en la promoció interna del personal fix de la Generalitat, però vostès s'han compromès –al meu entendre, en excés– en el com fer-ho i també en el temps com fer-ho. I això em planteja molts dubtes sobre la seva viabilitat sense que ens expliquin com tenen previst organitzar-ho en temps rècord i, sobretot, com la podran articular perquè les noves adscripcions del personal promocionat responguin als llocs de treball que els diferents departaments i organismes dependents necessitin. Res d'això se'ns ha explicat. Ara sí, avui ha dit que farien una borsa de funcionaris. Bé, tindrem temps de parlar-ho quan es porti el decret davant d'aquest plenari.

A més d'aquests exemples –vostè deia que han treballat molt– li acabaré d'explicar que hem viscut situacions totalment inadmissibles. No sé si recordaran la filtració a xarxes dels resultats d'unes oposicions de la Generalitat, en concret del procés de selecció del cos superior de l'Administració. D'aquest tema, no en sabem res de res. O un altre cas que ha sacsejat el seu govern. Han estat les queixes que van rebre de les persones amb discapacitat intel·lectual referides a les barreres que es van trobar per aprovar les oposicions del cos subaltern, reservades a les persones d'aquest col·lectiu. Hi havia preguntes que no apareixien en el temari adaptat. Hi havia una manca d'ajust a les normes de lectura fàcil i fins i tot es van trobar una prova que descomptava les respostes errònies. Consellera, en persones amb discapacitat intel·lectual. I això diu que vostès ho han treballat bé.

Per anar acabant, crec que seria bo encetar el debat sobre la llei d'ocupació, perquè en el context actual i amb les actituds que han demostrat fins al moment –acabo– ens trobem, ens podem trobar amb un altre entrebanc. Per tant, intentem-ho treballar. Tot plegat, consellera, crec que necessiten escoltar, consensuar i sobretot acordar per millorar, que aquesta actitud que tenen no els ajuda a mesurar de manera diferent la seva força parlamentària ni a governar de manera eficaç i eficient, no solament en matèria de funció pública.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera, la senyora Laura Vilagrà Pons.

La consellera de la Presidència

Bé; gràcies, vicepresidenta. Diputada, evidentment, oberts des del Govern a treballar i a millorar tots aquells aspectes que calguin. I vostè ha anomenat alguns aspectes en els que tenia dubtes amb relació al concurs de trasllat i la velocitat i com fer-ho. Per tant, disposades a asseure'ns i parlar-ho. Però és un compromís que vàrem adquirir en l'àmbit de la mesa de negociació, dels sindicats, en el sentit de que

calia fer aquest concurs de trasllat de forma ràpida, perquè coincidissin tots els temps. És per això que ho fem, doncs, amb aquesta celeritat.

I, bé, tindrem temps de parlar, eh?, d'aquest decret, però, en qualsevol cas, crec que els objectius són compartits, que és reduir la temporalitat, fomentar la possibilitat de promoció interna i agilitzar la cobertura de llocs de treball, però amb persones funcionàries, perquè no volem cobrir les vacants amb interinatges. En qualsevol cas, a nosaltres ens sembla que és un bon decret per aquest consens a què vàrem arribar. Però, en qualsevol cas, parlem-ne. L'objectiu quin és? Rejovenir les plantilles, tecnificar-les, fer aquesta borsa de funcionaris que ens permeti, doncs, donar un millor servei, que, evidentment, crec que és tot el que..., tots els que estem aquí ho volem.

En qualsevol cas, pel que fa a l'Escola d'Administració Pública, coincidim en la importància de l'escola. I, per tant, en el pressupost veurà reflectida aquesta importància. I, en tot cas, ho veurem molt aviat i ho podem treballar plegades. Però és que fa un any que treballem aquesta llei. Ens hem reunit amb partits, amb sindicats, amb associacions municipalistes, amb col·legis professionals, amb diputacions, amb l'Institut de Formació Pública de Catalunya, i hem consensuat el màxim de coses possibles.

També ho hem compartit amb el consell rector, però òbviament en el consell rector no hi ha una única veu. De fet, el consell rector està format per trenta membres provinents d'administració, d'associacions municipalistes, de sindicats, d'universitats, i no hi ha una única veu. A vegades fins i tot són contradictòries o amb posicionaments diferents.

N'hi posaré un exemple. A vegades el que defensen el Col·legi de Secretàries i Secretaris, Interventors i Interventores no és el mateix que defensen els ajuntaments, i normalment podria ser lògic que fos així. Però, en qualsevol cas, li vull donar aquesta idea de que a l'escola el que hem intentat és que aquest avantprojecte tingui els mecanismes de participació més amplis. De fet, més dels que estableix la normativa. I, si vostè entra a la web de l'escola, podrà consultar les aportacions i les devolucions que se n'han fet.

I volem incorporar com més visions millor en aquesta fase d'avantprojecte –perquè, l'hi repeteixo, tot just és un avantprojecte–, i no en el moment d'audiència pública, perquè ara encara és un moment, doncs, de flexibilitat. I volem que aquesta escola segueixi sent una escola referent en l'àmbit de la formació per a totes les administracions i que contribueixi a aquesta transformació profunda de l'Administració, millorant els processos de selecció, de captació de talent i de tecnificació. Aquest és l'objectiu.

Pel que fa a la llei d'ocupació, que també n'ha parlat –la llei d'ocupació pública. L'objectiu és la reforma integral de l'Administració, òbviament. I és peremptori –és peremptori– que ho fem. Superar el model burocràtic, orientar a resultats, evidentment, també que ens ajudi a reduir la temporalitat, a agilitzar processos selectius, a redissenyar les polítiques i els sistemes de selecció. Perquè volem captar talent, com li deia, perquè volem rejuvenir, perquè volem incorporar persones noves a l'Administració amb una altra visió. Jo crec que això ho vol tothom, i crec que, sobretot, qui ho vol és el món municipal.

I li posaré alguns objectius que té aquesta llei: simplificar l'actual sistema de cosos i escales, que això crec que és un gran objectiu; redissenyar les polítiques de selecció d'ocupació; facilitar la mobilitat entre administracions, que ja sap que ara té les seves dificultats; una carrera professional horitzontal, per tant, no només vertical –ens sembla que això sacsejaria l'Administració–, però també, d'una banda, fomentar el teletreball i, de l'altra, promoure la integritat pública.

De fet, la Secretaria d'Administració i Funció Pública ja disposa d'un esborrany treballat internament, això sí. I, per tant, és previst que en les properes setmanes puguem obrir aquestes converses, aquesta negociació, com deia vostè, també en l'àmbit sindical, en l'àmbit de grups parlamentaris, però també entitats municipalistes,

Consell Interuniversitari, collegis, associacions professionals. Per tant, l'objectiu no és altre que aquest. Aquest projecte no està tancat en un calaix; al contrari, hi estem treballant, i molt. I les properes setmanes, doncs, l'hi presentarem.

Efectivament, la voluntat del Govern és transformadora i, efectivament, això significa sacsejar les coses, canvis profunds a l'Administració. I crec que aquesta és una demanda generalitzada de la ciutadania, de les empreses, de la societat civil, però sobretot de la pròpia Administració. Per tant, compto amb vostès per fer-ho possible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

El setè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre les polítiques en matèria de memòria històrica, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Interpellació al Govern sobre les polítiques en matèria de memòria històrica

300-00262/13

Té la paraula la diputada Maria Jesús Viña i Ariño.

Maria Jesús Viña i Ariño

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera, diputades, diputats. M'agradaria començar manifestant que ens alegrem molt de fer una interpellació a este departament, un departament que ha canviat la seva denominació i reestructuració, i ara no només contempla tot l'àmbit relacionat amb la justícia, sinó que també engloba, a primera línia, drets i memòria.

I és justament en l'àmbit de la memòria democràtica que avui li fem, consellera, esta interpellació, després de la seva compareixença el dia 1 de desembre en comissió. En la seua compareixença ens va explicar les línies estratègiques del seu departament en matèria de memòria i va fer palès el seu compromís amb la memòria democràtica. Com sap, per Esquerra Republicana, les polítiques de memòria són essencials, perquè no entenem una consolidació d'una societat republicana que no sigui lliure, justa, democràtica i referent al món en la memòria democràtica. Estes polítiques de memòria són necessàries per donar veu a les víctimes del feixisme, víctimes d'un aixecament militar que va derivar en una guerra fratricida, en quaranta anys d'una dictadura implacable amb els demòcrates vençuts i en una transició gens model·lica. De fet, no fa massa, en este mateix hemicicle, vam recordar Gustau Muñoz, assassinat l'any 1978 per la Policia Nacional, una víctima més de la repressió.

Quan diem que calen polítiques de memòria, també parlem dels que van patir l'exili, dels que van ser empresonats, dels assassinats que encara estan a les cunetes o en fosses comunes, de les seues famílies, de les *nostres* famílies. És per això que tenim el deure, des del Parlament, de mantenir viva la seva memòria i de fer-ne un reconeixement. Parlem també de l'espoli patrimonial que van patir sindicats, partits polítics o ateneus –per posar exemples–, als que cal també restituir este patrimoni. Cal que rebin des de la Generalitat i d'este Parlament tot el suport que siga necessari perquè els siga retornat el seu patrimoni. I calen estes polítiques de memòria valentes per justícia, per veritat, per reparació i per garantia de no repetició, davant d'uns temps on veiem créixer novament el feixisme imperant, inclús dintre mateix d'esta mateixa cambra.

Si fem un recorregut històric no gaire llunyà del que s'ha fet des d'esta conselleria en matèria de memòria, ne trobem diversos exemples. Posem-ne per cas el pla de política de fosses, del conseller Romeva, el 2017, per treure els morts de les cunetes i dignificar totes les persones que van morir lluitant per la República i aquells que foren assassinats per la repressió; la llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme, aprovada el 2017 des de la conselleria de Justícia de la mà del conseller

Carles Mundó, per anul·lar sentències i judicis sumaríssims del franquisme. I a tot això sumem les accions de la consellera Capella per activar les polítiques de memòria amb el Museu Memorial de l'Exili i el Consorci Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre o anunciant, el 20 de novembre de 2020, la retirada del monument feixista del mig del riu de Tortosa, que encara està allí per una causa judicial i que sabem que des de la conselleria que vostè representa faran tot el possible per desencallar-ho i perquè al final tombi. I esta gran tasca que ens ha precedit en matèria de memòria democràtica es manté actualment.

I ens alegrem, consellera, que anunciés que a principis del proper any presentarà la nova llei de memòria democràtica i la portarà en este Parlament; una llei que permeti harmonitzar tota la legislació que tenim vigent en memòria i una llei que considerem que cal que vaja de la mà de les entitats memorialistes, a les que des d'aquí volem fer un reconeixement per la seua gran feina i els agraïm també que hagen estat los garants de mantindre viva esta memòria democràtica. Esta llei facultarà el Departament de Justícia, Drets i Memòria a retirar la simbologia franquista de l'espai públic. Ens n'alegrem no només pel monument feixista de Tortosa, no pot ser que encara avui hi haja a l'espai públic símbols d'exaltació del feixisme; no pot ser que, quaranta-cinc anys després de la mort del dictador, queden encara símbols a l'espai públic que representen i simbolitzen este franquisme. (*Aplaudiments.*) Fent ara referència a la simbologia, no puc deixar d'esmentar la Via Laietana. Cal que també centrem tots els esforços necessaris perquè Via Laietana, un espai de tortura del franquisme, culmine amb la conversió en un centre de memòria, dignitat democràtica, informació, divulgació i reparació de les persones víctimes del franquisme i de la resistència per la lluita de les llibertats democràtiques.

En darrer terme, és important també que la memòria democràtica s'incorpore al currículum educatiu. Cal que des de petits i joves siguem coneixedores i coneixedors de la nostra història per no repetir, per no oblidar, i això també ho contempla este avantprojecte de llei que presentarà el Govern.

En la seva compareixença també ens va anunciar el desenvolupament d'un programa temporal per avançar en el desplegament del reglament sobre la desaparició forçosa de menors. És molt important, i els familiars, i sobretot les mares, s'ho mereixen i ho necessiten.

Fent un recull ara de les polítiques en matèria de memòria democràtica que es varen presentar i que s'estan duent a terme –algunes ja s'han iniciat–, m'agradaria centrar-me en un tema molt concret, que és el tema de les fosses comunes. I justament ho centro en este tema perquè coincideix que ahir dilluns es van iniciar els treballs d'exhumació de Cipriano Martos, militant antifranquista assassinat per la policia franquista. Un procés que serà llarg per la dificultat que comporta en tractar-se d'una fossa comuna del cementiri de Reus, però que ja s'ha iniciat.

Per esdevenir una societat lliure, justa i democràtica, cal una política de memòria reparadora dels crims contra la humanitat comesos en el passat. Qualsevol anàlisi de les polítiques de memòria posa en evidència diversos problemes que requereixen una reflexió sobre els usos de l'oblit que s'ha fet a l'Estat espanyol i pel que fa a la memòria de la Guerra Civil i del franquisme. Però, davant d'aquest model d'impunitat espanyol que manté les víctimes en l'oblit, cal reparar els greuges i les injustícies que van patir estes víctimes del franquisme, i a Catalunya ho estem fent.

És necessari recuperar totes aquelles persones que foren enterrades en fosses com més aviat millor, perquè moltes d'elles no tenen cap tipus de senyalització i la seva ubicació s'obté a base dels records d'aquelles persones que ho van viure o de les que els ha arribat boca a orella a ells per part dels seus familiars. Malauradament, el pas mos juga a la contra i estes persones se van fent grans, i cada cop serà més difícil poder ubicar els espais on hi ha aquestes víctimes que cal retornar als seus familiars. I cal intensificar també l'apertura d'estes fosses perquè el pas del temps també ens juga aquí en contra. Cada cop és més difícil la identificació d'estes persones;

cada vegada són menys els familiars directes que poden aportar ADN viable per a poder fer estes identifications.

En definitiva, consellera, ens agradaria repassar amb vostè totes estes línies de polítiques de memòria democràtica. Com no tindrem temps ara, voldríem concretar-ho i demanar-li més detalls pel que fa al seu compromís ferm i actiu respecte al treball en fosses. I també, per acabar, m'agradaria donar un missatge que estic segura que compartiran amb mi: davant de la impunitat, acció determinant; davant de l'oblit, record i lluita.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula la senyora Gemma Ubasart i González, consellera de Justícia, Drets i Memòria.

La consellera de Justícia, Drets i Memòria (Gemma Ubasart i González)

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies per la seva interpellació, diputada. Efectivament, la memòria democràtica és un àmbit estratègic del Govern, i dins d'aquest àmbit estratègic tenim com a impuls destacar les polítiques de fosses. Ho fem amb convenciment democràtic i també per donar compliment als principis de reparació i veritat, que són mandats del dret internacional. És un tema, doncs, de drets humans. Anem tard com a país, però creiem que cal treballar-hi de valent i que estem sent pioners en algunes d'aquestes polítiques.

En primer lloc, dir-vos que la setmana passada vam inaugurar una exposició que mira al passat i repassa les polítiques de la Generalitat en l'àmbit de la localització i identificació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme. I el mateix dia miràvem també a futur: presentàvem el nou mapa de fosses, informàvem del nou contracte de fosses i de les actuacions que durem a terme durant l'any 23. Per tant, una coincidència que ens permetia repassar passat, aprendre del passat, fer balanç de la feina feta i també impulsar i mirar a futur en aquella feina que farem.

El balanç de la feina feta fins ara creiem que és positiu. En aquests moments a Catalunya tenim identificades 887 fosses. Si hi afegim les restes trobades en superfície, estem parlant de 943 localitzacions. Això equival a centenars de famílies que no han pogut enterrar els seus familiars; en ocasions, no saben ni on es troben ni què va passar amb ells. Des de l'any 2017, hem recuperat 545 individus de fosses i un mínim de seixanta-dues persones en superfície. D'aquests, n'hem pogut identificar trenta.

Això implica molta feina i també implica la col·laboració de moltes persones i un treball interdisciplinari digne de ser admirat, un treball interdisciplinari referent a tot l'Estat.

Un altre element també relacionat amb el que comentava, diputada, que també volia apuntar, és que en el proper pressupost doblem la quantia pressupostària per localitzar i identificar persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme. És important perquè doblem diners, però estem segurs que es podran multiplicar resultats, per diferents raons, eh? Perquè portem molts anys d'experiència acumulada i hem millorat tècnicament; perquè cada cop hi ha més famílies que ens demanen..., que busquen els seus familiars i, per tant, es fan les proves de l'ADN, i perquè en els últims anys s'han generat sinèrgies molt positives entre tècnics del departament i centres punters de recerca que ens ajuden amb l'anàlisi antropològica i genètica de les restes. Hem avançat molt, però creiem que cal continuar avançant i la societat catalana ens esperona a continuar avançant.

Reflex d'aquesta política de fosses, també tenim un instrument que serà molt útil, que és el mapa de fosses. És un instrument pioner que ens ajudarà a satisfer el dret a la veritat a les famílies, però també al conjunt de la societat catalana. Una eina que permet conèixer no només les fosses, sinó també aquells llocs on hem trobat restes en superfície; ens permet determinar quin tipus de fossa tenim, el nombre de víctimes enterrades, aquelles actuacions que ja ha fet la Generalitat. I és una eina que jo

animo la ciutadania a conèixer, perquè és una eina prou interessant, que es troba en el banc de memòria i que es pot consultar a través del web, eh? Aquí també voldria aprofitar per donar les gràcies a les persones tècniques que han fet possible que tinguem ara aquesta eina, que darrere hi ha molta feina i que de ben segur serà d'utilitat.

També, senyora diputada, m'ha preguntat pel cas de Cipriano Martos. Com molt bé deia, es tracta d'un militant antifranquista torturat i assassinat per la Guàrdia Civil franquista l'any 1973. Un cop mort, es va enganyar la família i es va enterrar el seu cos en una fossa de beneficència del cementiri de Reus. El cas Cipriano Martos demostra, jo diria, el consens de la societat catalana en aquesta matèria. Des del 2017 familiars, associacions, periodistes i també grups de diferents colors han reclamat que la família pugui rebre les restes d'aquest militant antifranquista. Aquí al Parlament, diversos grups han presentat preguntes i mocions sobre aquesta exhumació. Es tracta, per tant, d'un cas que genera gran consens, malgrat el temps transcorregut i malgrat les dificultats tècniques de l'exhumació de la fossa, que és una exhumació molt complexa, perquè es fa dintre d'un cementiri. El meu departament i jo mateixa estem implicats en aquest cas i esperem donar notícies aviat a la família, que reparin en part el dolor i les injustícies patides. La situació injusta no es podrà resoldre mai, però en part pal·liar aquest dolor, esperem que sí que sigui possible.

I, en definitiva, eh?, i una mica ja com a resum, continuem endavant amb les intervencions en fosses. Com molt bé vostè ha recordat, doncs, des del 2017 hi ha tot un seguit d'actuacions que s'han dut a terme. Aquestes actuacions es van iniciar amb la irrupció de les polítiques memorialístiques dels governs catalanistes i de progrés i, en concret, amb l'aprovació de la llei de fosses del 2009. I a partir d'aquí, doncs, tota una sèrie de mesures que s'han implementat, no?, i que ens porten a la situació en què avui estem.

En definitiva, es tracta d'una política de drets humans, són actuacions que busquen donar compliment als principis de dret internacional: veritat, justícia i reparació i garanties de no repetició. Són, per tant, polítiques que haurien d'estar al marge de les picabaralles polítiques. I esperem, doncs, que en aquesta cambra puguem tractar aquestes polítiques amb la profunditat que es mereixen. Perquè parlem de drets humans, parlem d'humanitat, parlem de fraternitat amb uns familiars que busquen la dignitat per als seus morts, la reparació i la veritat.

I acabo recordant, com també apuntava la senyora diputada, que més enllà de la localització i identificació de les víctimes, que és una aposta important del departament, també tenim en marxa altres polítiques de memòria, que estaré encantada d'anar explicant en seu parlamentària quan faci falta, eh? I, entre elles, volia destacar la nova llei de memòria democràtica de Catalunya, que portarem aviat al Govern, i que esperem que iniciï el tràmit parlamentari durant el primer trimestre del 23. L'esperit de la llei girarà també a l'entorn dels drets humans i dels principis del dret internacional en aquesta matèria, i el nostre objectiu és que es generi un ampli consens i que puguem treballar plegades, doncs, perquè aquest text legislatiu surti de la cambra amb qualitat i amb impuls per poder seguir tirant endavant aquestes polítiques públiques.

Moltes gràcies, diputades i diputats, i a la seva disposició pel que creguin convenient.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera.

Suspenem aquesta sessió. I els recordo que a les sis de la tarda hi ha convocada una nova sessió, en sessió solemne, amb motiu del norantè aniversari de la constitució del Parlament de Catalunya.

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i quatre minuts.